

Tosimies

Kristillinen miestenlehti

5/25 7,00 €

Isänpäivä-extra

- Mertsu Kantonen
- Mika Turpeinen
- ortodoksi-isä Elia Pietarinen
- juutalaisisä Ariel Nadbornik
- romani-isä Dimitri Grönfors
- lastenpsykiatri Jari Sinkkonen

► KUSTANTAJA

Faktapro Oy
Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
info@faktapro.fi

► TOIMITUS

Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
toimitus@tosimies-lehti.fi

► PÄÄTOIMITTAJA

Kimmo Janas
puh. 050 912 7332
kimmo.janas@tosimies-lehti.fi

► ISSN 1458-3224

► KUVANKÄSITTELY

Faktapro Oy/Petri Janas

► PAINO

KTMP Group Oy Ab
Mustasaari

► ILMOITUSHINNAT 2025

(+ alv 25,5 %)

	mv	2-väri	4-väri
1/1	1.150 €	1.350 €	1.600 €
1/2	670 €	850 €	1.000 €
1/4	400 €	500 €	570 €
1/8	240 €	270 €	350 €

► TILAUKSET

Kestotilaus: 40 € (6 numeroa/vsk)
Määräaikaistilaus: 45 € (12 kk)
tilausmaksut sis. alv 10 %
tilaukset@tosimies-lehti.fi
www.tosimies-lehti.fi
puh. (09) 54 79 74 10

► KANSI

Paljon puhutaan aviopuolisoiden välisestä "laatuajasta", mutta yhtä tärkeää on viettää laadukasta aikaa lasten kanssa.
© Priscilla du Preez / Unsplash

Sisällys

5 / 2025

3

Pääkirjoitus

4

Suomalainen Mika Turpeinen elää Etiopissa kahden kulttuurin arkea

8

Ole sanasi mittainen mies!

10

Läheisen menetys synnyttää taivaskaipuun

12

Lapset ovat peili itsestäsi

16

Kauneutta monin kerroin

18

Isää ja isyyttä täytyy toisinaan puolustaa

20

Sana Karmel-vuorelta 15. osa
• Me kaikki tarvitsemme isän

22

Reissumies ottaa jälleen kantaa:
kunnan mieheksi ei kasveta yksin

24

Suomalaisten kristittyjen
Elämän Lahja Ukrainaan

27

Sopanen
• Saatana saapui perheeseen

28

Nyt on aika loistaa!

30

Tosikuvat
• Sisu 2
• Isänpäivä

32

Lukijan kynästä
• Herätyksen ehdot!

33

Pohojammaan kautta...
• 911 – 3:16

34

Fredrik Ekholmin Israel -kronikka
• Israel tekee epämiellyttävän
työn puolestamme

36

Formuloista lisäpotkua nuorisotyöhön

38

Tosimies lukee
• Matti Leisola: Emme hävenneet evankeliumia
• Friedhelm Holthuis:
Usko = Riski Opi luottamaan Jumalaan
• Tarja Lappalainen:
Urheilukirurgi Sakari Orava – Älä anna periksi
• Sami Marte: Johanneksen ilmestykset

40

Patmos –
Gennesaretin järveltä Egeanmeren saarelle

43

Pastorin palsta
• Elävä usko – kuollut usko

44

Tosimies testaa
• Dacia alkoi isotella...
• Iloisen pirteä Renault 5

▲ Oman esimerkin näyttäminen toimii sormen heristelyä paremmin, mutta isän on myös seisottava sanojensa takana, muistuttaa kaksoispoikien ylpeä isä Dimitri Grönfors.

▲ Kirkkomuusikko, kanttori Elia Pietarinen myöntää olevansa kauneusaddikti, joka rakastaa kauneutta ja pyrkii myös lisäämään sitä elämässään.

▲ Patmos lähestyssäätiön historian suurin avustusponnistus on saatu päätökseen ja kaksi upouutta ambulanssia on toimitettu Ukrainaan.

▲ Lohjan Asemakirkon puheenjohtaja Raimo Peräkylän sydäntä lähellä on vapaaehtoisvoimin toteutettu karting-harrastus seurakunnan nuorisotyössä, nyt talliin on hankittu kaksi formula Fordia.

▲ Uusi täyssähköinen Renault 5 E-Tech electric on varsin sympattinen pakkaus.

Hyvää siittäjänpäivää...

Kylläpä kuulostaa häröltä. Mutta tuohonhan nyt ollaan valitettavasti menossa, kun niin perinteisistä perhearvoista kuin jopa terveestä maalaisjärjestäkin pitäisi luopua.

Sukupuolineutraali ideologia valtaa yhteiskuntaamme, esimerkiksi isä ja äiti -termeistä on jo luovuttu jossain yhteyksissä. Mutta suomalaisten suuhun ”siittäjä” ja ”synnyttäjä” termit eivät onneksi tunnu istuvan. Mm. vihreät ovat rummuttaneet tasavertaisuutta, mutta miten mies, jolla on adoptiolapsi suhtautuu uuteen tyyliin? Hän ei voi olla lapsensa ”siittäjä”, mutta isäksikään ei saisi sanoa...

Eli unohdetaan turhat sukupuolineutraalit kouhotukset ja sanotaan reilusti:

Hyvää isänpäivää!

Näin isänpäivän aikaa huomio kiinnittyy isien lisäksi tietysti myös jälkikasvun hyvinvointiin. Etenkin pääkaupunkiseudulla rippikoululaiset kertovat uskovansa Jumalaan aiempaa useammin. Vuonna 2019 väitteen ”Uskon, että Jumala on olemassa” kanssa oli samaa mieltä noin 34 % pääkaupunkiseudun rippikoululaisista. Tänä vuonna yli 70 % pääkaupunkiseudulla rippikoulun käyneistä pojista ja 60% tytöistä vastasi uskovansa Jumalaan.

Eli kasvavassa sukupolvessa on selvästi vielä toivoa.

Suomalaisten miesten rintakarvoja toisaalta kasvattanee tieto, että Mel Gibsonin uudessa, vuonna 2027 ensi-iltaan saapuvassa The Resurrection of Christ -elokuvassa sitä ensimmäistä varsinaista Tosimiestä, Jeesusta näyttelee suomalainen Jaakko Ohtonen. Hyvä Suomi!

K. Janas

Suomalainen Mika Turpeinen elää Etiopiassa kahden kulttuurin arkea

Päivi Arvonen

Etiopia on maailman vanhimpia kristillisiä maita. Uskonnollisuus on Etiopian yhteiskunnassa vahvasti läsnä. Mika Turpeisen elämässä uskonto on enemmän arjen tekoja kuin kirkossakäyntiä.

Etiopian pääkaupungissa Addis Abebassa katukuva muuttuu vauhdilla. Slummeja puretaan leveämpien katujen, ostoskeskusten ja asuinalueiden tieltä, mikä heikentää ilmanlaatua.

– Suomesta kaipaen etenkin puhdasta luontoa ja metsiä. Addis Abeba on likainen kaupunki. En kuitenkaan ainakaan tällä hetkellä halua muuttaa Suomeen, sanoo Etiopiassa vuodesta 2008 asunut Mika Turpeinen.

Etiopiaan hän matkasi ensimmäisen kerran ABB-yrityksen työnteki-

▲ Isä ja lapset käyvät toisinaan juttelemassa tai leikkimässä kadulla asuvien lasten ja perheiden kanssa.

jänä vuonna 2004. Työtoveruudesta etiopialaisen naisen kanssa kasvoi vuosien myötä suhde, ja pariskunta avioitui vuonna 2008. Heillä on 10- ja 16-vuotiaat lapset.

– Lapset on kastettu ortodokseiksi ja perheessämme eletään ortodoksisen juhlien ja paastojen mukaisesti, mutta minun kanssani lapset käyvät välillä kansainvälisessä seurakunnassa, joka on lähellä baptismia, Turpeinen kertoo.

Sähköalan insinöörin töitä yrittäjänä tekevälle Turpeiselle isyys on iso osa arkea.

– Olen pyrkinyt tekemään yhteisiä asioita lasten kanssa. Lapsuuden aika on niin lyhyt, vuodet menevät nopeasti. Olen iloinen, että lapset luottavat minuun, ja kysyvät neuvoa. Olen huomannut olevani isähahmo myös heidän ystävilleen, Turpeinen sanoo.

◀ Mika Turpeinen on asunut Etiopiassa vuodesta 2008 lähtien.

▼ Turpeisen tavoitteena on tarjota lapsille elämyksiä ja opettaa heitä nauttimaan esimerkiksi luonnosta, ilman kännykkää. Kotipihalla voi pelata Alen -pojan kanssa pallopelejä.

- Hänellä on myös kaksi aikuista lasta aiemmasta avioliitosta.
- Valitettavasti yhteytemme katkesi avioeroni myötä. Tämä harmittaa kovasti.

Yhteistä aikaa ilman kännykkää

Turpeisen lapset on kasvatettu sekä etiopialaisiksi että suomalaisiksi. Ennen kaikkea hän on pyrkinyt kasvattamaan heidät rohkeiksi.

– Olen korostanut, että jos kokee olevansa oikeassa, voi tarvittaessa jopa nousta auktoriteetteja vastaan. Tyttäreni rohkeni koulussa raportoida rehtorille yhden opettajan epäasiallisesta käytöksestä. Vastaava on etiopialaisessa kulttuurissa lähes mahdollista, Turpeinen kertoo yllpeyttä äänessään.

Lapsilleen Turpeinen on pyrkinyt opettamaan myös empatiaa ja myötätuntoa vähempiosaisia kohtaan. Isä ja lapset käyvät toisinaan juttelemassa tai leikkimässä kadulla

▼ Työpaikalla valtion sähkönjakeluvalvossa.

asuvien lasten ja perheiden kanssa. Joskus Turpeinen tarjoaa ruokaa myös katulapsille ja katuäideille.

- Tavoitteenani on tarjota lapsille elämyksiä ja opettaa heitä nauttimaan esimerkiksi luonnosta, ilman kännykkää.

Lastenkasvatusasioista on joskus myös käyty perheessä tiukkojakin keskusteluja. Etiopialaisessa kulttuurissa lapsille ja teineille suodaan huomattavasti vähemmän vapauksia ja itsenäisyyttä kuin suomalaisessa kulttuurissa.

Uskonratkaisu parikymppisenä

Keski-Suomessa varttunut Turpeinen muistaa lapsuuden uskonollisuudesta etenkin sen, että molemmat vanhemmat olivat kiinnostuneita uskonnosta etenkin historiallisena ilmiönä.

- Isä vei minut Israeliin, kun olin 15-vuotias. Kävimme Jerusalemissa kaikissa Jeesuksen elämään liittyvissä paikoissa ja myöhemmin elämässäni olen vierailut usein monien uskontojen pyhillä paikoilla. Kunnioitukseksi uskontoja kohtaan on suurta.

Kristinusko kiinnosti Turpeista jo rippikouluikässä. Parikymppisenä hän tutustui Vähäkyrön vapaaseurakunnan väkeen ja vietti paljon aikaa vapaaseurakunnan jäsenten kanssa.

- Minun kohdallani kyse oli rauhallisesta näitistä kasvusta uskoon ja kristityksi, ei ollut mitään kääntymystä tai hetkellistä päätöstä.

Nykyisin Turpeinen käy kirkossa harvakseltaan.

- Usko on tärkeä moraalikoodisto ja antaa elämälle raamit ja ohjauksen. Ihmisiä arjessa auttamalla yritän elää uskoa, en kääntymystä ketään, Turpeinen kuvailee.

Lapsilleen hän on halunnut korostaa, että uskosta ja uskonnoista saa hyviä oppeja elämään, mutta on oltava myös varuillaan, koska uskontoja käytetään myös aseena ja manipulaation välineenä.

- Lapsilla on kavereina myös muslimeja. On hyvä, että he näkevät arjessaan monia uskontoja ja uskonollisuuden laajaa kirjoa. Lapsiani olen aina yrittänyt viedä yhteisöihin, joissa on kristilliset arvot.

Etiopiassa uskonto on Turpeisen mukaan lähempänä arkea kuin

Suomessa. Erityisesti ortodoksisuus on myös kiinteä osa kulttuuria ja perinteitä.

- Tosin lapsuudenperheessäni kirkko ja usko ei koskaan ollut mitään outoa tai pelottavaa, vaikka emme olleetkaan aktiivisia kirkossa kävijöitä.

Etiopiassa oletetaan jokaisen edustavan jotain uskontokuntaa.

- Täällä on outoa, jos ei ole uskontoa, ateismi on vieras asia. Ulkomaalaisten oletetaan usein automaattisesti olevan protestantteja.

Etiopiassa eri uskontokuntien edustajat tulevat yleensä hyvin toimeen keskenään.

- Kun muutin tänne, ABB:n paikallistoimiston johtaja oli muslimi, kakkosmiehenä oli katolilainen ja yrityksen kolmonen oli ortodoksi. Muslimi kävi rukoilemassa kesken kokousten, eikä mitään jännitteitä ollut.

Yhteisöllisyys luo yksilölle turvaa

Vaikka Turpeinen ei haluakaan muuttaa takaisin Suomeen, hän korostaa arvostavansa sitä, että moni

▲ Nykyisin Turpeinen käy kirkossa harvakseltaan, mutta toteaa, että usko on tärkeä moraalikoodisto, joka antaa elämälle raamit ja ohjauksen.

– Ihmisiä arjessa auttamalla yritän elää uskoa, en kääntymystä ketään.

asia on Suomessa hyvin.

- Ehkäpä koulujen tilanne on mennyt Suomessa huonompaan suuntaan, mutta täällä etenkin vähävaraisten koulunkäynti on vähäistä ja taso niin huonoa, ettei peruskoulun päättävät läpäise kansallista koetta ja näin heillä ei ole pääsyä jatko-opintoihin.

Etiopiassa Turpeinen arvostaa erityisesti yhteisöllisyyttä.

- Suomessa pitää soittaa sukulai-

sellekin ja kysyä voiko tulla kylään. Täällä vain tullaan, ja kävellään suoraan jääkaapille.

Yhteisö on Etiopiassa ainoa sosiaaliturva.

- On huolestuttavaa, että äärimäinen köyhyys lisääntyy Etiopiasa. Kaikilla ei ole enää varaa ostaa edes ruokaa. Siksi parempiosaisten apu on tärkeää ja täällä moni hyväosainen koee velvollisuutenaan auttaa niitä, joilla on vähemmän.

Hyväntekeväisyyskonsertti Pekka Simojoki & Sami Asp

to 6.11.2025 klo 18
Viinikan kirkko

Ohjelma 20 e/aikuisen
Tuotto lapsiperheille SkyMissio ry:n kautta

Viinikan seurakunta ja SkyMissio ry

skymissio.com

KAIKKI
MITÄ TARVITSET
PYÖRÄILYYN

CHEBICI

chebici.fi | 09 286 559 | Vanha yhdistie 2 | 04430 Järvenpää

Lasten kasvattaminen on omanlaisensa taitolaji, johon tulee suhtautua vakavasti. Oman esimerkin näyttäminen toimii sormen heristelyä paremmin, mutta isän on myös seisottava sanojensa takana.

Dimitri Grönfors kertoo laulaneensa ja tehneensä musiikkia koko elämänsä, mutta ammattimaisesti vuodesta 2007 alkaen. Jo vuonna 2002 hän oli perustamassa lauluyhtye Suoralähetystä, jonka kanssa teki hengellisiä keikkoja. Varsinainen läpimurto suuren yleisön edessä oli vuonna 2016, jolloin Suoralähetys lähti mukaan Samuel Edelmännin keikoille. Tuota säännöllistä keikkailua kesti kuutisen vuotta.

– Keikkailun lomassa opiskelin Arabian Pop-jazz konservatoriossa ja valmistuin 2019 muusikoksi, pääaineena laulu. On toki tullut muitakin tutkintoja kuten media-alan ammat-

Ole sanasi mittainen mies!

titutkinto ja lähihoitaja, kaikenlaista on tullut tehtyä, Dimitri toteaa. – Mutta musiikki on aina pyörinyt mukana tavalla tai toisella.

Koppi lapsista

Helsingin kaupungilla Dimitri Grönfors toimi lähihoitajana vuosina 2007–2021 ohjaajana lasten parissa ja piti mm. musiikkituokioita lapsille.

Vuonna 2012 Grönforsin perhe kasvoi kaksosilla, Samuelilla ja Marcuksella.

– Pakko myöntää, että se oli aika-moinen paukku tulla isäksi kerralla kahdelle pojalle, Dimitri hymyilee.

Hän ei näe ihmeempää eroa romanikulttuurin lastenkasvatuksessa valtaväestön kasvatustapoihin.

– Kyllähän me olemme ihan suo-

malaisia itsekkin. Mutta jos ajattelee lastenkasvatusta takavuosina ihan valtaväestönkin piirissä, niin onhan päävastuu ollut aina naisella ja niinhän se on romanikulttuurissakin.

Kun pojat olivat pieniä, Dimitri lähti pitkälle keikkakiertueelle.

– Kyseessä oli Kari Tapion muis-tokonserttikiertue, joka oli aika rankkaa aikaa, saatoinkin olla poissa kotoa parikin viikkoa yhteen meenoon. Tuo aika oli varmasti todella raskasta vaimolleni Rositalle, jonka piti selvitä lasten kanssa aivan yksin. Siksi halusinkin ottaa vastuun, kun keikkaputki päättyi.

Dimitri kertoo poikenneensa perinnäistavasta, sillä hän jäi yksin kotiin kahdeksaksi kuukaudeksi runsaan vuoden ikäisten poikien kanssa, että vaimo pääsi töihin.

– Pakko myöntää, että se aika kah-

den pienen pojan kanssa oli todella antoisaa aikaa, mutta toisaalta myös raskasta. Hyppäsin äidin kenkiin ja otin vastuun lapsista. Normaalisti-han äiti hoitaa lapsia päivän, ja kun isä tulee kotiin töiden jälkeen, hän tavallaan ottaa kopin lapsista. No minä odotin tietenkin, että vaimo ottaa kopin palatessaan töistä.

Dimitri toteaa sen olleen tavallaan näpätys miehille, kuinka raskasta pienten lasten kanssa oleminen onkaan. Ja miten tärkeää on, että kummatkin vanhemmat ottavat vastuun ja kantavat oman osansa lasten kasvatuksesta.

– Tietenkin kun pojat olivat pieniä, he nukkuivat paljon, mutta kuitenkin päivän päätteeksi tarvitsin jonkin verran omaa aikaa huokaistakseni ja rentoutuakseni, hän muistelee. – Mutta en vaihtaisi tuota aikaa mistään hinnasta, oli se sen verran mahtavaa aikaa.

Vanhempien kunnioitus

Grönforsin perheen arkielämä 13-vuotiaiden kaksosten varttuessa sujuu nykyään normaaliin suomalaiseseen tyyliin.

– Monesti ihmiset kuvittelevat,

▼ Samuel ja Marcus ovat perineet isältään musikaalisuuden.

että tämä romanikulttuuri on ihan erilaista. Kerran eräältä tuttavalta oli jopa kysytty, että miten te vietätte joulua. Kaveri oli vastannut, että ihan normaalista, mutta on meillä yksi erikoisjuttu, me syömme joulukuuden lopuksi, Dimitri naurahtaa. – Ei meillä ole mitään normaalista suomalaista tyylistä poikkeavia kasvatustapoja.

Toki hän myöntää, että esimerkiksi vanhempien kunnioitus on juurtunut syvälle romanikulttuuriin.

– Kyllähän ennen vanhaan vanhempiä ihmisiä kunnioitettiin valtaväestönkin parissa, eikä puhuttu mitään höpö höpöjä. Tietenkin meillä on joitakin pukeutumiseen liittyviä perinnäissääntöjä, jotka ovat naisilla vielä miehiä tarkempia. Lisäksi on joitakin sanomattomia sääntöjä, jotka periytyvät sukupolvelta toiselle, mutta käytännössä arki on hyvin samanlaista kuin muillakin naapureilla.

Nauti hetkistä

Tärkeimpänä asiana lasten kasvatuksessa Dimitri näkee taata lapsille hyvä isetunto.

– Etteivät lapset loukkaa ketään ja käyttäytyvät normaalista. Kun tuo on saavutettu, me olemme jo aika pitkällä.

Suurimpana haasteena lasten kasvatuksessa hän kokee tänä päivänä rajojen puuttumisen. Sosiaalinen media kasvattaa lapset tänä päivänä, eivätkä vanhemmat huomaa tarpeeksi ajoissa lasten oireilua.

– Lapset omivat kaiken näkemänsä TikTokista ja Instagramista, eikä suurin osa siitä ole suinkaan tervettä.

Lapset pitäisi saada terveiksi mieleltään, heitä pitäisi rakastaa ja huomioida ja tsemppata Dimitrin mielestä.

– Mutta rajat on asetettava, tämän

© Enni Laitinen

yli ei mennä, tämä ei sovi. Ei voida ihan pellossa elää, hän huomauttaa. – Tämän päivän lapset saavat kaiken, eivätkä välttämättä osaa enää arvostaa sitä. Minun lapsuudessani Mäkkiin pääsy oli juhlaa, tänään se on ihan jokapäiväistä.

Dimitri haluaa kuitenkin muistuttaa kaikille isille, että kaikki ei ole itsestään selvää.

– Meidän pitäisi olla kiitollisia jokaisesta hetkestä lastemme kanssa, koska heidän ovat vain lainassa meillä! Koskaan ei voi tietää, mitä tapahtuu. Pitää vaan kiittää Jumalaa siitä, että saa olla isä.

Esimerkki vaikuttaa

Dimitri myöntää, että joskus vastuu lapsista painaa hänet maahan ja he-

rää kysymys, onko hänestä tähän.

– Mutta nämä ovat varmasti asioita, joita käydään läpi kaikissa kulttuureissa. Kun katselen poikien vanhoja valokuvia, tuntuu että vuodet vierivät sellaista vauhtia, ettei kissaa ehdi sanoa.

Nyt kun poikien teini-ikä on koittanut, Dimitri kokee uuden aikakauden koittaneen.

– Siellä varmaan kohta nousee pintaan se teiniangsti, tulee se ”oma mieli”, en tee mitään, ei huvita mikään..., hän arvioi. – Tulee ihan uusia asioita. Vaikka on itse kokenut ne nuorena, ne ovat kuitenkin uusia asioita omien lasten kohdalla.

Tietysti iässä nuoria alkaa hokuttaa kokeilla uusia asioita, eikä välttämättä aina hyviä. Dimitri kertoo, ettei ole koskaan polttanut

tupakkaa, eikä alkoholikaan ole koskaan kiinnostanut.

– Toivon, että kodin esimerkki toimii omien poikien kohdalla, eivätkä päihteet tai muut haitalliset asiat pääse taivuttelemaan heitä keiluun. Mitä lapset näkevät kotona, vaikuttaa heihin varmasti paremmin kuin pelkät kiellot. Ja minun on isänä myös seisottava sanojeni takana, oltava sanojeni mittainen mies.

Grönforsin perhe on kuulunut jo vuosia Korson helluntaiseurakuntaan, ja pojat ovat osallistuneet pienestä pitäen seurakunnan varkki-toimintaan.

– Kyllä meillä kotona luetaan Raamattua ja keskustellaan uskon-asioista. Pojat kävivät jopa kasteella pari vuotta sitten. Pojat ovat olleet pienestä lähtien Jumalan yhteydessä.

Hitsausalihankintaa vaativiin kohteisiin

Teemme mm.

- ajoneuvoyhdistelmien uusia päälirakenteita ja perävaunujen osia
- puutavaranoisturin alustat, motojen kuljetuslavetit ym.

Wintersteel Oy

Sakari Yrjölä

Mäyrämäentie 9, 47450 Perheniemi

0400 570 288, sakari.yrjola@wintersteel.inet.fi

Oman lapsen menetys on varmasti jokaiselle vanhemmalle elämän kaikkein kovin koettelemus.

Mertsi Kantosen elämän alkuun liittyy vahvaa dramatiikkaa.

– Syntymästäni en oikein muista mitään, Mertsi naurahtaa. – Mutta äitini ja isäni ovat kertoneet, että en meinannut olla elossa ollenkaan äitini mahassa.

Äitiä lähdettiin viemään synnytys-salista toiseen huoneeseen, jossa lapsi olisi leikkauksella poistettu kohdusta. Äiti oli alkanut voimakkaasti ruikoilla. Matkalla leikkaussaliin hän tunsu yllättäen valtavaa potkimista mahassaan ja pyysi päästä takaisin synnytys-saliin.

– Niin minä olin tullut sieltä ulos terveenä potrana poikana. Äitini oli kertomansa mukaan luvannut Jumalalle rukoillessaan, että jos tämä lapsi saa elää, he antavat hänet Jumalan käyttöön, Mertsi kertoo ja myöntää tuntevansa toki kiitollisuutta mutta myös jonkinlaista painolastia.

– Pystynkö täyttämään tuosta lupauksesta edes hitustakaan.

Nyt kun tapahtumasta on kulunut jo useampi kymmenen vuotta, todisteita lupauksen täytymisestä todellakin löytyy.

– Vuonna 1979 tartuin kitaranvarteen Alajärven Nuorisokuorossa, ja siitä lähtien olen saanut olla tavalla tai toisella palvelemassa ensin Alajärvellä ja myöhemmin täällä Seinäjoella. Näin jäljестäpäin ajatellen, olen kaikissa elämäni vaiheissa ollut selkeästi johdatuksessa.

Mielenkiintoinen tieto on myös, että legendaarinen Niilo Ylivainio asui 1960-luvulla pitkiä aikoja Mer-tsin synnyntalossa.

– Ylivainio oli yhdessä vaiheessa Alajärven helluntaiseurakunnan saarnaaja eli kuten nykyisin sanotaan, johtava pastori, Mertsi tarkentaa.

Kuolemankylästä maailmalle

Alajärven Kuolemankylässä lapsuutensa elänyt Mertsi Kantonen tapasi nykyisen vaimonsa Tiinan Alajärven helluntaiseurakunnan nuortenillassa 1980-luvun alussa. Vuonna 1984

Läheisen menetys synnyttää taivaskaipuun

olivat vuorossa häät ja muutto Seinäjoelle, jossa perhe on asunut siitä lähtien lyhyttä Lappajärvellä vierailua lukuun ottamatta.

Mertsi kävi vielä Alajärvellä Kauppaoppilaitosta kevään 1985. Hiihtolomalla mies kävi kyselemässä Rintamäen Urheiluliikkeestä töitä.

– Väinö Rintamäki kysyi, että onko minulla minkäänlaista kokemusta työkokemusta. Vastasin, että meillä on maatalo, huvilaveistämö ja saha, ettei ole oikein ollut vapaa-ajan ongelmia. Väinö ojensi kätensä ja kysyi, että koska sä pääset, Mertsi muistelee hymyillen.

Naimisiin mennessä myös vaimo Tiina myös opiskeli vielä. Pariskunta oli päättänyt, että opinnot suoritetaan ensiksi loppuun, ennen kuin ruvetaan suunnittelemaan jälkikas-

vua.

Urheilumyyjän menestynyt vakanssi vaihtui myöhemmin omaan yrittäjyyteen 1988, joka onkin sitten jatkunut nähin päiviin Art Filippus-mainostoimistona (artfilippus.fi).

Tulikuoro syntyy

Mertsi muistelee, kuinka he Seinäjoelle muutettuaan olivat huokailleet, kun eivät olleet vielä löytäneet tuttuja uudesta seurakunnasta. Alajärvellähän he olivat olleet varsin aktiivisia seurakunnan eri tehtävissä. Asian puolesta rukoiltiin mm. soluillassa. Parin viikon kuluttua Mertsi sai yllättäen puhelun seurakunnan vanhemmistoveljeltä, että nuorisokuoroon tarvittaisiin vetäjä. Mertsi ei tuntenut soittajaa, mutta ei kuitenkaan miettinyt turhan kauaa,

vaan otti työn vastaan.

– Siitä se sitten lähti. Jonkin ajan kuluttua Tiinalle tarjottiin töitä seurakunnan keittiössä ja lapsityö-sä. Olen sanonutkin nuorille, että jos toivotte hengellisellä rintamalla töitä, niin olkaa valmiit siihen ru-koukseen.

Seurakunnan nuorisokuoroa hän johti kymmenisen vuotta. Jo pitkään toimineeseen Jeremia -yhtyeeseen Mertsi meni pianistiksi, ja kun rump-pali muutti Saksaan, Mertsi istuutui rumpupatterin taakse. Myöhemmin Jeremia nimi muutettiin ja Open Mind -yhtyettä tuli vedettyä kymmenisen vuotta. 1989 käynnistyi Tulikuoro, jonka kanssa Mertsi lähti toteuttamaan näkyään.

– Olin aina surkutellut pienten seurakuntien nuoria, jotka eivät koskaan pääse nuorisopäivillä la-valle, vaan joutuvat tyytymään kuuntelijan rooliin. Kutsuimme alajärveläisen Timo Katajan kanssa Sjoen kauppaoppilaitoksen juhlasaliin nuoria eri puolilta Etelä-Pohjan-maata, ja heitä tulikin runsaat sata heti aluksi. Kehittelimme siihen myös bändin, ja koko ensimmäinen viikonloppu treenattiin, jonka päälle pidettiin konsertti. Siitähän tuli aika menestys, Mertsi muistelee.

Tulikuoro esiintyi vuoteen 1995 asti niin juhannuskonferenssissa, kuin erilaisissa tapahtumissa eri puolilla maata.

– Parhaimmillaan meillä oli 182 laulajaa ja 12-miehinen orkesteri. Se oli todella hienoa aikaa, mukana oli 14-25 -vuotiaita nuoria. Vuonna 1994 äänitimme jopa live-kasetin lähinnä kuorolaisille ja tuttaville.

Elämä pysähtyy

Lappajärvelle Kantokset muuttivat 1996 puoleksitoista vuodeksi, jonka jälkeen palasivat takaisin Seinäjoelle. Mertsi kierteli jonkin aikaa Open Mindin kanssa sekä Tiina Välimäen kanssa eri seurakunnissa ja mm. Matti Karin tilaisuuksissa pitkin Suomea.

Vuonna 1994 perheeseen syntyi esikoinen Kasimir. Isä-Mertsi piti tuohon aikaa huoltoasemaa Joupissa. Neljä vuotta myöhemmin syntyi toinen poika, Konsta.

Yhtenä päivänä vuonna 2014 Mertsin ollessa mainostoimistossa töissä ja Tiinan kotitalousopettajana perhettä kohtasi pysäyttävä tieto – 16-vuotiaassa Konstassa oli havaittu imusolmukepöytä. Sairautta jatkui lähes neljä vuotta, kunnes 2018

▲ Mertsin työhuonetta koristaa kuva Konstasta kävelemässä kohti laiturin päätä, josta maisema jatkuu usvan peitossa. Poika on kulkemassa jonnekin...

joulupäivän aamuna klo 08.57 poika ummisti kodin makuuhuoneessa silmänsä lopulliseen uneen.

– Se oli hetki, joka todella pysäytti. Olisi halunnut huutaa niin kovaa kuin ääntä vaan lähti. Se hetki ei unohdu koskaan, Mertsi huokaisee.

– Viimeisen seitsemän vuoden aikana maailman meno on muuttunut varsin radikaalisti. Olen lohduttanut itseäni tiedolla, että Konsta on nyt niin hyvässä paikassa, eikä tarvitse näitä murheita kantaa.

Jäljellä ovat hienot ja kauniit muistot. Mertsin työhuonetta koristaa kuva Konstasta kävelemässä kohti laiturin päätä, josta maisema jatkuu usvan peitossa. Poika on kulkemassa jonnekin...

Taivaskaipuu

Tulevaisuuden osalta Mertsi toivoo perheelleen terveyttä ja rukoilee Kasimirille lisää töitä markkinointi- ja viestintäalalta.

– Maailman tilannetta ajatellen toivoisin, että voisimme auttaa lähimmäisiä. Konstan menehtymisen jälkeen sain erilaiset lasit silmilleni.

Olen kutsunut sitä ”automerkkiefektiksi”, eli auton vaihdon jälkeen huomaa liikenteessä vastaan tulevan paljon samanmerkkisiä autoja. Tämän kokemuksen jälkeen katson ihmisiä eri tavalla. Erilaisissa kriiseissä olevia ihmisiä ja perheitä on tosi paljon. Vastauksia ja viisaita neuvoja ei ole, mutta pitää pyrkiä vaan olemaan rinnallakulkija. Minulle kuuntelijan rooli on haastava, mutta muutaman kerran olen saanut olla siinä roolissa ja toivottavasti siitä on ollut apua toiselle.

Mertsi myöntää, että Konstan poismenon jälkeen hänelle on tullut voimakas taivaskaipuu.

– Se alkoi jo silloin, kun äiti kuoli. Olin soittamassa Carlos Annacandian kokouksessa, kun minulle tuotiin tieto äitini menehtymisestä 58-vuotiaana. Taivaskaipuu kasvoi isäni menehdyttyä 2010 ja Konstan sairastamisen aikana menetin myös veljeni ja siskoni. Äitini usein tapasi sanoa, että ”taistellaan vaikka jalat verillä, että ollaan aikanaan perillä”. Tähän haluan pyrkiä, Mertsi Kantonen toteaa.

LAPINKUMI OY
AITO RENGASLIIKE

**RENGASPALVELUA
LÄPI SUOMEN**

www.lapinkumi.fi

KARTTULAN APTEEKKI

Kissakuusentie 2-4
p. (017) 383 1130
ma-pe 9 – 17, la 9 – 13

TERVON APTEEKKI

Urheilutie 2
p. (017) 387 2168
ma-pe 8.30 – 16.30

**Tämän mainoksen
tuotto ohjattu
Tosimies-työn
kehittämiseen**

Ariel Nadbornik peräänkuuluttaa yhteiskunnan muutosta perheystävällisemmäksi ja lasten tekoa suosivaksi.

Tapasimme Ariel Nadbornikin edellisen kerran Tosimies 1/2018:ssa julkaistussa artikkelissa hänen tehdessään Jerusalem Foundation -säätiössä joukkovainhankintaa ja varainhankintaa. Suomeen palattuun vuonna 2020 Nadbornik oli tuomassa samaa joukkovainhankintakonseptia maahan.

– Teimme aika hienot kampanjat esimerkiksi Aseman Lasten ja Sininauhasäätiön kanssa, hän muistelee.

Hyvä kohtelu kantaa hedelmää

Pari vuotta sitten tuli aika laajentaa toiminnan skaalaa, ja Nadbornikin pariskunta avasi siivouspalvelun – liikkeelle lähdettiin kahdella siivoojalla, nyt palvelu työllistää jo kuusi filippiiniläistä siivoojaa.

– Syy palvelun perustamiseen oli, että meillä oli vaikeuksia löytää pääkaupunkiseudulta hyvää siivoojaa. Jouduimme aina kouluttamaan heitä, ja sitten kun siivooja vaihtui, kaikki alkoi alusta.

Meillä on tositiukat periaatteet, kuinka kohtelemme työntekijöitämme. Me maksamme täyspainoista palkkaa kaikille ja kohtelemme heitä hyvin ihmisinä, Ariel Nadbornik selvittää.

Kun poliittinen tilanne on tulehtunut Lähi-idässä, heijastukset näkyvät myös Suomessa.

– Yhden siivoojamme tuttava oli varoitannut, että teidän työnantajanne on juutalainen, joten pitää varoa, mitä kaikkea Israel tekee... Työntekijämme oli vastannut, että häntä kohdellaan paljon paremmin kuin monia muita hänen tuntemiaan maahanmuuttajia, eikä kaikkea, mitä lehdistä julkaistaan, pidä uskoa.

– Kun ihmisiä kohtelee hyvin, se kantaa myös hedelmää.

Lokakuun alussa Ariel Nadbornik avasi veljensä kanssa Helsingissä juutalaisen oppimiskeskuksen, jonka toiminta tulee varsinaisesti käynnistymään ensi keväänä. Hän toimii myös Suomen juutalaisten

Lapset ovat peili itsestäsi

seurakuntien keskusneuvoston varapuheenjohtajana.

Lapset ovat rikkaus

Nadbornikin perheeseen kuuluu kuusi lasta, kaksi tyttöä ja neljä poikaa, ikähaaralla 1-14 vuotta.

– Suomen oloissa meillä on aika paljon lapsia, mutta esimerkiksi israelilaisesta näkökulmasta ei mitenkään paljon, Ariel Nadbornik naurahtaa.

Hän uskoo vakaasti, että lapset ovat rikkaus.

– Uskon myös, että vaikka me tekisimme kuinka paljon Intian tai Etelä-Amerikan matkoja, me emme ikinä opi itsestämme niin paljon kuin opimme lastemme kautta. Se on kuin peili itsestäsi, tällainen sinä olet. Meillä on juutalaiskodissa uskomus, että naiset ovat hengellisesti ylemmällä tasolla kuin miehet, joten

en usko vaimoni joutuvan katsomaan siihen peiliin yhtä usein kuin minä, Ariel Nadbornik hymyilee.

Asenteen on muututtava

Monilapsisen perheen isänä hänen korvaansa pistää nykyinen yhteiskunnallinen keskustelu lapsista. Jos sinulla ei ole lapsia, se johtuu siitä, ettei yhteiskunta mahdollista sitä, koska kaikki olosuhteet eivät ole optimaalisia lasten hankkimista varten.

– Tämähän on täyttä puppua, vähän olosuhteet ole koskaan täysin optimaaliset. Ihmiset pystyvät tekemään asioita vaikeissakin olosuhteissa, miksi lasten tekeminen olisi niin vaikeaa?

Sanotaan, että työelämä on niin epävakaa, ettei tiedä, onko vielä töitä, kun hankkii lapsia.

– Lasten tekemiseen eivät auta eri-

laiset rahamäärät, se on tilastollisesti nähty. Ainoa mikä auttaa, on että maan kulttuuri muuttuu lasten tekemistä suosivaksi. Yhteiskunnan asenteen pitäisi muuttua, ja keskustelun pitäisi kääntyä pois siitä, kuinka monta sukupuolta on ja kuinka monta ei ole. Keskustelun pitäisikin keskittyä Nadbornikin mielestä siihen, kuinka koulussa opetetaan, että perhe on tärkeä asia ja että lapsia pitää olla.

– Tämä on sellaista heiluriliikettä, jossa mennään nyt väärään suuntaan, mutta toivottavasti kohta suunta muuttuu. Kun asuimme Israelissa, lapsia vilisi kaikkialla. Mutta täällä kun menet kaupakeskukseen, voit nähdä yhden äidin työntävän lastenvaunuja.

Israelissa syntyy noin 3,4 lasta/nainen, kun vastaava luku meillä Suomessa on 1,4 lasta.

– Ihmiset tekevät asioita, joita muut ihmiset arvostavat. Jos muut ihmiset arvostavat lasten tekemistä, niin ihmiset myös tekevät lapsia. Jos sitä ei arvosteta, niin kuka silloin haluaa olla erilainen kuin muut? aprikoi Ariel Nadbornik.

Kunnioitusta molemmin puolin

Nadbornik toteaa lasten puhuvan nykyisin varsin vapaasti vanhemmilleen ja ylipäänsä aikuisille, mikä on toisaalta hyvä asia, mutta ei se, että puhutaan mitä sattuu.

– Meillä on vaimoni kanssa vahva linja, että me olemme ensin vanhempia ja sitten vasta ystäviä. Meidän tehtävämme on kasvattaa lapsiamme ja toivottavasti paremmiksi ihmisiksi kuin itse olemme.

Tietenkin lapset nurisevat ja sanovat vanhemmilleen vastaan, mutta Nadbornikin perheessä on annettu lupa sanoa oma mielipiteensä, kunhan se tehdään kohteliaasti ja toisia kunnioittaen.

– Joskus kaksikymppisenä näin Helsingissä uskovan juutalaisen perheen, jonka lapset käyttäytyivät todella hienosta. Ajattelin, että mistä se voi johtua.

Kymmenessä käskyssähän kehoitetaan kunnioittamaan isäänsä ja äitiänsä, joka on varsin vahva linja. Mutta kun sen pitää mukana kaikesa, se auttaa Ariel Nadbornikin mu-

kaan miettimään lasten kasvatusta.

– En tarkoita, että minä ansaitseen jotain parempaa, koska olen lapsen vanhempi. Ei, vaan lapsen on suhtauduttava kunnioituksella minuun, koska olen hänen vanhempansa. Mutta samalla kunnioituksella minunkin on suhtauduttava lapseeni.

Jos lapsi käyttäytyy jotenkin huonosti, olisi Nadbornikin mielestä tärkeintä näyttää ilmeellään olevansa järkyttynyt lapsen toimista tai puheista.

– Ei siinä tarvitse edes korottaa ääntään, kun ilmeesi viestittää lapselle hänen tehneen jotain väärin. Pakko myöntää, että on ollut itselle kova koulu, että on päässyt tarpeettomasta äänen korottamisesta eroon. Aidolla keskustelulla pääsee huomattavasti pidemmälle, jopa yksivuotiaan kanssa, hän lisää.

Selkeät rajat

Ariel Nadbornik myöntää heidän olevan varsin ”ongelmienpurkaushakuisia”, ei sellaista ongelmaa, josta ei voitaisi keskustella lasten kanssa.

– Jos huomaamme jollakin lapsistamme olevan vaikeaa, ryhdymme välittömästi juttelemaan hänen kanssaan ja selvittämään, kuinka voisimme auttaa häntä.

▼ Perheen lapsia istumassa portailla Venetsian lomamatkalla.

Jos joku lapsista saa huonon arvosanan koulussa eikä ole uskaltanut kertoa siitä kotona, vanhemmat kertovat olevansa pettyneitä, ettei lapsi ole kertonut asiasta heille. Kuinka he voivat auttaa, jos lapsi ei kerro heille ongelmista.

– Jos lapsi on pettynyt saamaansa 8, vaikka on luvut kokeisiin, kerromme sen olevan hyvä saavutus, mutta jos hän ei ole panostanut kokeisiin ja saa 8, se ei ole hyvä, Ariel Nadbornik selvittää. Hän myöntää, että perheen israelilaiselle äidille lasten koulumenestys on tärkeää.

Israelissa vanhemmat ovat varsin aktiivisesti mukana lastensa koulunkäynnissä, ja taas meillä Suomessa ajatellaan vastuun olevan koululla.

– Ja tämähän on kaikin puolin väärin. Kasvatuksen pitäisi lähteä kotoa, huomauttaa Nadbornik. – Lasta pitää kohdella lapsena, eikä hänelle saa sysätä liikaa vastuuta.

Jos lapsi kiukuttelee, ja vanhempi sanoo ensiksi ”ei”, mutta lopulta antaa periksi, se voi aluksi tuntua lapsesta mukavalta, mutta se aiheuttaa samalla myös epävarmuutta lapsessa.

– Miksikö? Koska lapsi ei pysty hallitsemaan omaa maailmaansa, vaan aikuisen on hallittava sitä. Se antaa lapselle turvallisuuden tun-

teen. Lapselle on asetettava selkeät rajat, Ariel Nadbornik painottaa.

Yhteistä aikaa

Hän näkee juutalaisuudessa sapatin noudattamisen erittäin tärkeänä.

– Olen joskus pitänyt synagogakierroksia vierailuille luokille. Keran oli etävierailulla Jyväskylästä 7. luokka, jolle esittelin synagogaa kännykällä. Kerroin heille sapatin vietosta, kuinka emme tee mitään töitä sapatin aikana, emme käytä kännyköitä emmekä aja autolla. Eli olemme perheen kesken, syömmme yhdessä ja pelaamme esimerkiksi lautapelejä. Yksi poika kysyi ihmeissään, että onko siis olemassa päivä, jolloin vanhemmat joutuvat viettämään aikaa vain hänen kanssaan. Vastaavasti, kun kerroin sapatista lukiolaisille, heidän eivät ymmärtäneet lainkaan, että kuinka voi olla ilman kännykkää...

Eli on siis ikä, jolloin lapset haavevat vanhempiensa seuraa, mutta se katoaa 7.-8. luokalla, kunnes lukiossa nuoret eivät halua enää edes kuulla vanhemmistaan.

– Me syömmme aina yhdessä perheenä. Minusta on tärkeää, että vietämme aikaa yhdessä. Nautitaan niistä vuosista, kun lapset vielä asuvat kanssamme.

Harry Potteria hepreaksi

Nadbornikin lapset käyvät juutalaista koulua, joka on käytännössä tavallinen peruskoulu, eikä suinkaan mikään uskonnollinen laitos. Ariel Nadbornik kuvaa koulua hepreankieli- ja kulttuuripainotteiseksi kouluksi. Juutalaisuushan on sekä uskonto että kansa, ja koulu on ehkä enemmän kansaa painottava.

– Meillä oli ongelmia, kun lapset eivät suostuneet avaamaan hepreankielisiä kirjoja. Kyllä lapset lukevat tekstejä hyvin, mutta eivät lue varsinaista hepreankielistä kirjallisuutta. Vaimoni sai tarpeekseen ja hankki kaikki Harry Potter -kirjat hepreankielisinä meille kotiin.

Vanhemmat päättivät yhdessä, että lasten on luettava ainakin yksi noista kirjoista kesän aikana, mikäli mielii saada yhtään ruutuakaa tai kännykän käyttöä.

– Lapset kipuiliivat kuukauden verran, ennen kuin tajusivat meidän olevan tosissaan. Niin he alkoivat lukea Harry Potteria, ja jossain sivun 120-150 paikkeilla he pääsivät mukaan imuun, ja nyt toiseksi vanhin lapsi on lkenut kaikki viisi kirjaa ja nuorinkin vanhemmista kolmesta lapsesta lukee jo kolmatta kirjaa.

Nadbornikin perhe on varsin kielitaitoista, lapset puhuvat neljää

kieltä. Suomi tulee koulusta, isä puhuu lapsille ruotsia, äiti hepreaa, ja keskenään vanhemmat puhuvat englantia.

Antisemitismin nousu

Antisemitismi on lisääntynyt voimakkaasti niin maailmalla kuin

meillä Suomessakin. Ariel Nadbornik kertoo lastensakin kokeneen sen konkreettisesti esimerkiksi kun perhe palaa sapattina synagogasta kotiin.

– Esimerkiksi viime lauantaina ohi pyöräili isä kahden lapsensa kanssa ja päästyään ohitsemme, huusi ”Palestine!” Ja sehän on tosiras-

Isän sylissä veneilemässä.

tista, minut yhdistetään juutalaisena välittömästi Israeliin.

Äärioikeistolaiseen antisemitismiin on jo totuttu, mutta nyt akateeminen vasemmistolaispiiri on muuttunut erittäin antisemitistiseksi ymmärtämättä siitä itse mitään.

– Tuntuu, etteivät he ajattele itse mitään, vaan lukevat Hesaria ja toistavat suoraan Hamasin propagandaa.

Israelin olemassaolo on todella tärkeä kaikille juutalaisille. Arabimaista tulleet juutalaiset suhtautuvat Lähi-idän konfliktiin huomattavasti jyrkemmin Israelin puolesta kuin esimerkiksi Euroopassa asuvat juutalaiset.

Nadbornik kertoo, että kun Hamas hyökkäsi israelilaisten kimppuun 7.10.2023, ihmiset eri puolilla maailmaa olivat järkyttyneitä sen päivän, mutta jo ennen Israelin hyökkäystä Gazaan pari viikkoa myöhemmin, alettiin huutaa, että tämä on kansanmurha.

– Eli jos ei olisi Israelin valtiota puhumassa julkisesti juutalaisten oikeuksien puolesta ja pitämällä tätä 7.10. esillä, niin kukaan ei tekisi sitä, Ariel Nadbornik huomauttaa. – Itselleni tämä on ollut todella silmiä avaava kokemus.

JUUTALAINEN KALENTERI 5786 (2025-2026) ON NYT MYNNISSÄ!

Osta omasi ja tue samalla koululaisten opintomatkaa. Kalenterin myynnistä saatava tuotto käytetään Helsingin Juutalaisen Yhteiskoulun 7. ja 8. luokan oppilaiden leirikouluun.

Kalenteri sisältää juhlapäivät ja shabatin ja pyhien aloitus- eli kynttilänsytytysajat sekä tänä vuonna myös herkullisia reseptejä, jotka ovat matkalle lähtevien nuorten perheiltä.

Hinta 18 € (postitettuna 20 € + toimituskulut alkaen 6€)
tilaukset: srk@jchelsinki.fi

UUTUUS!

Miten elän kristittynä?

Ajatuksia kristityn elämästä

29 €

Markku Ojanen

TILAUKSET

tilauspalvelu@perussanoma.fi
puh. (09) 5123 9120 (ark. klo 9-14)
www.perussanoma.fi

PERUSSANOMA
USKON JA TIEDON LÄHTEELLÄ

HARVESTERIT TOSIMIEHILLE

KETO FORST XTREME V2

360°-rotaattorilla!

KETO FORST W,
XTREME V2 ja ECO

Ensiharvennukseen ja energiapuun tekoon.

Kone-Ketonen Oy
puh. 020 734 4640
keto-harvesters@kone-ketonen.fi

Hamasin terrori-isku 7.10.2023 traumatisoi koko kansan.

NYT ON ISRAELIN AIKA

Jokainen lahjoitus on tärkeä!

IRR-TV seisoo Israelin rinnalla kaikissa tilanteissa.

Työmme Israelin hyväksi:

- Humanitäärinen apu raketti-iskuissa kotinsa menettäneille ja vähävaraisille.
- Yli 20 vuoden ajan Messiaan lohdutuksen sanomaa kampanjoiden kautta.
- Oikean tiedon välittäminen Israelista ja juutalaisista eri mediakanavissa.

Tarvitsemme sinun apuasi!

Tue työtä lahjoittamalla:
FI13 8000 1570 2248 90 • viite: 5050

IRR-TV.fi
Yleiskristillinen
medialähetysjärjestö

Elia Pietarinen näkee kauneutta niin luonnossa, ihmisissä, musiikissa kuin ortodoksikirkossakin, jossa yhdistyvät kaikki aistit; visuaalinen kauneus, suitsukkeiden tuoksu, kuultava musiikki ja ehtoollisessa nautittava materia.

Kauniaisissa asuva 34-vuotias kirkkomuusikko Elia Pietarinen kuvailee itseään Ilomantsista kotoisin olevaksi karjalaispojaksi. Hän opiskeli Itä-Suomen yliopistossa teologian kandidaatiksi ja maisteriksi pääaineenaan kirkkomusiikki. Silloisen tyttöystävän, nykyisen vaimonsa perässä Kuopioon muuttanut Pietarinen suoritti Kuopion konservatoriossa tutkinnon klassinen laulu pääaineenaan, jonka lisäksi tulivat pianonsoitto, säveltäminen, sovittaminen, kuorolaulu ja kuoron johtaminen.

– Sivuaineita oli sen verran, että pisteitä tuli kaksinkertainen määrä mitä vaadittiin, hän naurahtaa.

Kuopiossa mies innostui säveltämisestä ja on sen jälkeen säveltänyt liturgista käyttömusiikkia ortodoksijumalanpalveluksiin.

– Tällä hetkellä toimin säveltäjänä Suomen Kulttuurirahaston apurahan turvin. Rukouspalvelussa Ukrainan rauhan puolesta on parhaillaan työpöydällä. Marraskuussa siirtyä takaisin kanttorin töihin Kristuksen taivaaseenastumisen kirkkoon Tikkurilaan.

Kirkkomusiikilla on vahva jalasija Pietarisen perheessä, isä oli ortodoksipappi ja äiti ortodoksikanttori. Kuudesta lapsesta kolme on jo kanttoria ja neljäskin opiskelee alaa parhaillaan.

Kirkko on elävä kokonaisuus

Elia Pietarinen myöntää olevansa kauneusaddikti, joka rakastaa kauneutta ja pyrkii myös lisäämään sitä elämässään. Siksi Uspenskin katedraalikin valikoitui haastattelupaikaksi.

Kauneutta monin kerroin

– Pienenä poikana haaveilin pääseväni joku päivä kanttoriksi tähän kirkkoon, joka on ortodoksisen kirkon pääkirkko Suomessa, arkkipiispa Elian kirkko. Olenkin saanut kunnian palvella täällä kanttorina muutaman kerran varsinaisen kanttorin ollessa estynyt.

Pietarinen huomauttaa kirkkomusiikin säveltämisen olevan taitolaji, jotta pystyy tekemään perinteelle kunniallista mutta kuitenkin uutta musiikkia. Kirkko on elävä kokonaisuus. Jos se pysähtyy, on jokin Pietarisen mukaan vialla. Uspenskin katedraalissa nähtävä taide on 1800-luvun venäläistä kirkkotalitetta. Venäjän ortodoksikirkossa kaikki kehitys pysähtyi vallankumouksen koettaessa.

– Nykyään Venäjällä käytetään sitä voimavarana – vanha ja mahtava, aina on ollut näin, Elia Pietarinen toteaa.

– Mutta sehän ei pidä paikkaansa. Jos vallankumousta ei olisi tullut, siellä olisi tullut suuria uudistuksia. Siitä on ihan dokumentaatiota.

Mutta kirkkomusiikki elää, jumalanpalvelustekstit elävät, tavat tehdä asioita elävät. Ne ovat kulttuuriin ja aikaan sidonnaisia.

– Ja koko ajan tulee myös uusia pyhiä, joita me kunnioitamme aivan kuin nuori jalkapalloilija kunnioittaa Ronaldon kuvaa. Hän ei palvo sitä, vaan näkee siinä idolin. Minun kotikylältäni kanonisoitiin pyhi-

en joukkoon marttyyri ja tunnustaja Johannes Sonkajanrantalainen vasta muutama vuosi sitten. 1960-luvulla kuollut, Valamoon haudattu Johannes Valamolainen kanonisoitiin samaan aikaan.

Kuntoilua lapsen hyväksi

Elia Pietarinen kertoo yleensä olevansa 1,5-vuotiaan pikkuprinssin isä.

– Pitkään toivottu ja lopulta saatu lahja. Tuli ehkä yllätyksenä, kuinka ihanaa se, mutta samalla kuinka haasteellista.

Ortodoksisuuden näkökulmasta hän vertaa sitä marttyyriuteen.

– Eli uhraat kaiken, ja se on myös

sen arvoista. Kaikki energia, aika ja raha – mutta sen arvoista, Elia Pietarinen toteaa hymyssä suin. – Tällä hetkellä harjoitellaan puhumaan ja liikkumaan eri tasoilla, kiipeilyä ja kaatumisia.

Yöt eivät kuulemma tunnu loppuvan koskaan, mutta yhtäkkiä onkin jo kulunut puoli vuotta.

– Toisaalta aika hidastuu ja toisaalta nopeutuu. Isyys on herättänyt myös kysymyksen siitä, että muistaa pitää huolta itsestään, että jaksaa.

Omalla kohdallaan Elia Pietarisenella on ratkaisuna ollut kestävyysjuoksu.

– Tavoitteeni on maratoni ensi kesänä, mikä tarkoittaa sitä, että viikossa on 6-7 tuntia treeniä, jolloin saa purettua kaiken stressin. Ja silloin kun on mahdollista nukkua, uni tulee helpommin. Eikä kilojaakaan pääse kertymään, jos sattuu vaikeina öinä sortumaan herkuteluun. Jos ei itse jaksaa, niin eihän ne lapsetkaan jaksaa.

Pietarinen kertoo käyttäneensä lähes puolet vanhempainvapaasta, jota helpotti, että oli muutenkin mahdollista olla lapsen kanssa kotona.

Jos metsään haluat mennä nyt

Elia Pietarisen vaimo tekee haastavaa erityisasiantuntijatyötä suuressa suomalaisessa teknologiayrityksessä, ja illat saattavat joskus venähtää. Kun Elia Pietarinen on apurahalla, hän voi työskennellä joustavasti ja pystyy hakemaan tyttären päivähoidosta. Kotona Kauniaisissa keittiö on kuulemma isännän valtakuntaa, kun taas siivous ja pyykkihuolto ovat vaimon vastuulla.

– Lupa on tehty, että minä saan opettaa lapselle, miten ollaan metsässä, miten siellä marjastetaan ja kalastetaan. Tytär on vielä niin pieni, ettemme ole päässeet vasta kuin hieman istuskelemaan metsässä ja syömään mustikoita pusikosta, Pietarinen naurahtaa. – Vaimo hoitaa puolestaan tietokonemaailmaan perehdyttämisen.

Itse maaseudulla syntyneenä Elia Pietarinen näkee tärkeäksi tehdä luontoa tutuksi lapselle. Tyttärelleen hän toivoo jättävänsä perinnöksi kyvyn nähdä kauneutta ympärillään.

– Ja jäähän hänelle tietysti minun nuottini, onnea vaan niiden läpikäymiseen, Elia Pietarinen naurahtaa.

Vaikka tyttärellä on ikää vasta 1,5 vuotta, hän reagoi isänsä kertoman

mukaan vahvasti musiikkiin.

– Olemme koettaneet kovasti tuoda musiikkia hänen elämäänsä soittaen, laulaen ja tanssien, onpa hänelle ostettu jopa oma ukulele. Pianoakin tytär käy lähes päivittäin kokeilemassa.

Rukoukset kuultiin

Elia Pietarinen kertoo olleensa jo menossa Valamon luostariin, mutta rukoilleensa vielä vaimoa itselleen. Samaan aikaan myös tuleva vaimo oli rukoillut itselleen aviomiestä. Ja Jumala kuuli molempien rukoukset. Uskonto näkyy Elia Pietarisen elämässä tietenkin työn kautta. Kotona lapselle on pyritty opettamaan aamurukoukset, ristinmerkki ruokailun yhteydessä sekä iltarukous.

– Meille ortodokseille Raamattu on keskeinen ja sitä tulkitaan kirkon opetuksen tradition mukaisesti. Siinä missä luterilaiset luopuivat lähes kokonaan kirkkoisista, ortodoksisessa kirkossa kirkkoisat ovat edelleen tärkeitä, he kertovat meille, kuinka Raamattua tulisi tulkita.

Sunnuntaiaamuisin Pietarisen perhe käy ehtoollisjumalanpalveluksessa Tapiolassa Pyhittäjä Herman Alaskalaisen kirkossa. Tytär on jo nelikuukautisena kastettu ja kasteen yhteydessä annettu mirhavoi- telu, joka vastaa luterilaisen puolen konfirmaatiota.

Laiva on jo kääntynyt

Ortodoksisuus on elävä ja kasvava, sisältäen paljon kauneutta.

– Mutta on tietenkin myönnettävä, että kauneuden alle on helppo piilottaa myös ikäviä asioita. On helpompi vaieta kuin nostaa esille.

Itään päin kumartelun loppuminen on ollut Suomen ortodoksiselle kirkolle ja samoin koko Suomelle suuri muutos.

– Kumartelu loppui kuin seinään, kun Venäjä aloitti hyökkäyssodan Ukrainaan. Osa ei ole varmaan edes tajunnut, että itse asiassa välien katkeaminen tapahtui jo vuonna 2016, kun Venäjä katkaisi ehtoollisyhteyden Suomen ja suomalaisten kanssa. Ja pakko todeta, että täysin keksityillä syillä, joissa vedottiin joihinkin satoja vuosia vanhoihin asioihin,

► Elia Pietarinen myöntää olevansa kauneusaddikti, joka rakastaa kauneutta ja pyrkii myös lisäämään sitä elämässään. Siksi Uspenskin katedraalikin valikoitui haastattelupaikaksi.

Pietarinen huokaisee.

Suomalainen identiteetti ortodoksisessa kirkossa on päässyt näkyviin vasta nyt. 1970-luvulla arkkipiispa Paavali yritti viedä kirkkoa niin teologisesti kuin liturgisestikin eteenpäin, mutta venäläisille se oli uhka. Ja vielä tänäkin päivänä siellä kehoitetaan polttamaan kirjoja jne.

– Toiminta meni neuvostoaikana hyvin pappiskeskeiseksi. Uudenpolven teologit yrittivät tuoda takaisin kansan osaksi jumalanpalvelusta ja palvelusta.

Enkelien tasoa

Elia Pietarinen on myös opiskellut oppisopimuksella lähihoitajaksi kehitysvammapuolelle ja työskennellyt kaksi vuotta toimintakeskus Sofianlehdossa, jossa työn tarkoitus oli tehdä Helsingin alueen vaikeasti kehitysvammaisten asiakkaiden päivä mahdollisimman mukavaksi.

– Se oli todella mielenkiintoista olla kello 8-16 maanantaista perjantaihin. Siinä työssä nousi esille ihmisyyden kauneus. Pidän kanttorihommista silloin kahden vuoden tauon, ja työ Sofianlehdossa oli todella palkitsevaa vaihtelua.

Raskainta oli Pietarisen kertoman mukaan huomata kyseisen työn aliarvostus, palkkaus ei esimerkiksi ole suhteessa työn vaativuuteen. Vaikka asiakkaat olivat vaikeasti kehitysvammaisia, jokainen oli oma persoonansa. Vaikka keho ei toiminut, ajatus kulki normaalisti.

– Kun heitä oppi tuntemaan paremmin, sieltä löytyikin yhteiset Kummeli-vitsit, Elia Pietarinen muistelee.

– Tällaiset vaikeasti kehitysvammaiset, jotka eivät ole voineet tehdä elämässään yhtään valintaa, mutta eivät tietenkään myöskään vääriä valintoja. Kyllä minä laitan yhtäläisyysmerkin enkelin kanssa.

Kuopiossa opiskellessa avautui Elia Pietarille musiikin kauneus, Joensuussa puolestaan teologian kauneus ja lähihoitajakoulutuksen jälkeen ihmisyyden kauneus.

– Kyllä me ihmiset olemme hyvin samanlaisia, olemmepa sitten terveitä tai kehitysvammaisia. Siellä on ne samat nappulat – tutustuminen, hyvyys ja normi-ihmisillä myös pahuus. Tuossa Sofianlehdon työrupeamassa oli myös hyvä koetella omaa ylpeyttä.

Kun olin aikoinani työssä lastenpsykiatrisen osaston lääkärinä, osastollani oli muutaman vuoden aikana tutkimusjaksolla 125 poikaa, iältään kuudesta kolmeentoista vuotta. Useimmilla heistä ongelmien ytimessä oli vaikean käytöshäiriön ja oppimisvaikeuksien yhdistelmä.

Hätkähdyttävä havainto oli, että peräti sadan pojan isä oli kadonnut jonnekin horisonttiin. Poika saattoi nähdä isäänsä satunnaisesti, mutta sovitut tapaamiset saattoivat päättyä katastrofiin, kun isä ei humalatilansa tähden kyennyt mihinkään järkevään kontaktiin.

Viina oli tavallisin syy siihen, että mies oli kadonnut poikansa elämästä. Viina oli aiheuttanut perheissä riitoja, ja se oli tavallinen vanhempien eron syy. Kasvava poika olisi tarvinnut isää, mutta isä tuotti pojalleen pettymyksen toisensa jälkeen. Miten voi samastua mieheen, joka lupaillee nousuhumalassa kaikenlaisia mukavia asioita, mutta joka unohtaa lupauksensa saman tien. Häntä ei näy kannustamassa pelikentän reunalla, eikä hän tule koulun vanhempainiltoihinkaan.

Tutkimme lasta monin tavoin ja arvioimme hänen psyykkistä tilaansa. Tapasimme myös lasten vanhempia. Tavallisesti poika asui äidin ja mahdollisesti isäpuolen kanssa, mutta joku poika saattoi tulla perheko-dista tai lastensuojelun laitoksesta. Muutamat katkeroituneet äidit kertoivat, että pojan biologinen isä ei välitä pojastaan, emmekä me saa häntä mitenkään tulemaan keskusteluihin.

Kadonneet isät esille

Otimme tämän näkemyksen vastaan haasteena ja teimme voitavamme, jotta saisimme nämä kadonneet miehet tulemaan esille koloistaan.

Isää ja isyyttä täytyy toisinaan puolustaa

© Malachi Cowie / Unsplash

Onnistuimme tehtävässä yllättävän usein. Pari-kolme kokeneinta mieshoitajaa otti hoitaakseen tämän mission. Isää lähestyttiin suoraan – ei siis äidin kautta – ja selitettiin, että heidän osallistumisensa on pojan kannalta ensiarvoisen tärkeää. Ja kas – monet miehet tulivat, aluksi korvat luimussa syytöksiä ja moitteita odottaen, mutta sittemmin aktiivisina ja kiinnostuneina olemaan mukana. Heillä oli aina hyviä ajatuksia ja

ehdotuksia, ja tietenkin he pystyivät valottamaan omia taustojaan ja kokemuksiaan mieheksi kasvamisessa ja lasten isänä olemisessa.

Saunaterapiaa

Sanotaan, että jos suomalaisen miehen kielenkannat eivät kirpoa saunan lauteilla, hän on todennäköisesti kuollut. Siispä mieshoitajat järjestivät saunailtoja isille. Ensin pillkottiin saunapuut, sitten sauna lämmitet-

tiin, ja saunomisen jälkeen paistettiin makkaraa ja juotiin kahvit. Illat venyivät pitkästi hoitajien ylityön puolelle, kun nämä miehet alkoivat puhua. Mielikuvat sopertelevista, syrjäytyneistä miehistä muuttuivat, tai ainakin niihin tuli vivahteita.

Monelle pojalle isän ilmestymisen tasavertaisena vanhempana oli suuri ja myönteinen yllätys. Muistan erään isokokoisien, murrosikäisen pojan, joka hyppäsi muutta mutkitta

hentoisen isänsä syliin. Isä oli käymässä lomallaan vankilasta. Vanki tai ei – tälle pojalle mies oli rakas, ja hänen näkemisensä oli riemun aihe.

Koetun heikkouden suojamuuuri

Isän ja muiden tavallisten miesten puuttuminen pojan elämästä johtaa helposti vääristyneeseen käsitykseen miehisyyden olemuksesta. Syntyy käsitys, jonka mukaan ”oikea mies” hallitsee muita väkivallalla tai sen uhalla. Tämä käsitys näkyi osastolla, missä eräänä hoitajien keskeisenä tehtävänä oli rauhoittaa kuumeneita tunteita ja estää poikien keskinäiset väkivaltaiset yhteenotot. Usein kivikovan macho-kuoren alta paljastui herkkä ja arka lapsi, joka oli joutunut kasvattamaan paksun kuoren arkuutensa suojaksi. Se siitä ”toksisesta maskuliinisuudesta” – ei se ole tavallisen miehen tai isän piirre vaan koetun heikkouden eteen rakentunut suojamuuuri.

Osastolla saatujen kokemusten opetus oli siinä, että olimme omak-suneet käsityksen, jonka mukaan syrjäytyneet ja alkoholisoituneet miehet eivät välittäisi lapsistaan eivätkä olisi heistä kiinnostuneita. Totuus oli jotain aivan muuta. Epäonnistumisten ja häpeän alta löytyi lämpöä ja ymmärrystä – ja mikä tärkeintä, isän mukanaolo pojan hoidossa paransi paljon sen tulok-sellisuutta.

Isä altavastaaajana

Väärät stereotypiat isän marginaali-sesta roolista heijastuvat joskus myös pitkittyneisiin eron jälkeisiin huoltajuusriitoihin. Monet isät kokevat olevansa alakynnessä: naisilla on sana paremmin hallussa kuin miehillä, ja valtaosa lastensuojelun ja kasvatusneuvoloiden ammattilaisista on naisia. Isällä on todistustaakka oman roolinsa merkityksestä lapsen kehitykselle.

Ammattilaiset saattavat kirjoittaa oikeudelle suorastaan groteskeja lausuntoja isän käyttäytymisestä ja toiminnasta. Pitäisikö uskoa lääkärää, joka vakuuttaa kunnian ja omantunnon kautta kirjoittamassaan lausunnossa, että pelkkä isän näkeminen aiheuttaa lapselle trauman ja vaarantaa tämän psyykkistä kehitystä? Tämä isä ei ole hakannut ketään, ei ole käyttänyt lapsia seksuaalisesti hyväkseen, ei käytä päihteitä eikä ole syyllistynyt rikoksiin. Päinvastoin on olemassa paljon näyttöä siitä, että hän on hoitanut lapsia

poikkeuksellisen paljon, ja lapset ovat kiintyneitä isäänsä.

Kokoontumisista ratkaisuihin

Eräs minulle entuudestaan tuntematon eroisä lähestyi minua sähköpostitse ja kyseli neuvoja, jotka auttaisivat häntä selviytymään oikeudenkäynneistä. Huoltoriita oli muuttunut katkeraksi syytelyksi ja kuten niin usein käy, kyse ei lopulta ollut lapsista vaan vanhempien keskinäisestä katkeruudesta. Annoin miehelle joitain suosituksia, ja koska hän ei ollut asiakkaani, en veloittanut häneltä palkkiota.

Sain muutaman päivän kuluttua tulikivenkatkuisen sähköpostiviestin lasten äidin tunnetulta ja arvost-

tetulta naispuoliselta asianajajalta. Ymmärrykseni ja toimintani asetettiin kyseenalaiseksi nähtävästi siksi, että isä saattaisi vedota oikeudessa neuvoihini ja saisi siten painoarvoa omille näkemyksilleen. Vastaukseni hänelle oli ymmärrettävästi viileä, sillä katsoin oikeudekseni antaa yleisluontoisia neuvoja niitä kysyvälle.

Muistan erään isän, jonka tapasin eräällä kehitysvammaisten lasten ”sopparikurssilla” – so. kurssilla, jossa vanhempia autettiin sopeutumaan lapsen vammaisuuteen ja tukemaan tätä parhaalla mahdollisella tavalla. Tämä isä kiteytti näkemyksensä sanomalla, että naiset reagoivat keskusteluihin tunteella, pyyhkivät kyyneleet silmistään ja lähtevät tyytyväi-

sinä jatkamaan puuhiaan. Hän taas toivoo miehenä, että kokoontumiset johtaisivat päätöksiin ja ratkaisuihin. Hän halusi tietää, mitä häneltä odotetaan, ja mitä hänen pitää tehdä.

Ei abstrakteja terapiakuviota

Paljon on siis vielä tekemistä isän ja isyyden merkityksen tunnistamisessa. Vaikka arvostus on vähitellen parantunut, käytäntöön saakka se ei aina yllä. Mies voi kokea olonsa vieraaksi ja oudoksi perheneuvolan tai poliklinikan keskusteluissa. Häntä pitäisi lähestyä hänen omilla ehtoillaan ja hänen omasta todellisuudestaan käsin eikä rakennella abstrakteja terapiakuviota.

© Krakenimages / Unsplash

Sana Karmel-vuorelta 15. osa

Andrey Teplinsky

Raamattu puhuu selvästi maailmamme rikkinäisyydestä, hyväksymepä totuuden tai emme. Ehkä odotimme löytävämme eheän maailman, mutta syntiinlankeemuksesta lähtien maailma on ollut rikki, ja sitä se on edelleenkin.

Olipa kyseessä ihmissuhde, elämä tai maailma, jossa elämme, ihmiset tähyilevät ympärilleen kuin jotain etsien, mutta heidät valtaa usein tunne, että jotain on pahasti vialla.

Ihmiset haluaisivat asioiden muuttuvan, kaiken tulevan paremmaksi. He haluaisivat nähdä kaiken sen rikkinäisyyden loppuvan, mutta on vaikea löytää selvää, konkreettista ratkaisua, joka korjaisi sen, mikä yhteiskunnassa oli rikki. Ihmiset näkevät epäoikeudenmukaisuuden tapahtuvan kerta toisensa jälkeen, ja heidän turhautuneisuutensa johtaa moninasiin toimiin ja tekoihin, joista muutamista on apuakin. Mutta jortkut äärimmäisistä ratkaisuista saavat aikaan vain lisää rikkinäisyyttä ja jakautumisia niidenkin ryhmien välillä, jotka ovat sitä mieltä, että

ME KAIKKI TARVITSEMME ISÄN

jonkin on muututtava.

Kulttuuriset ja rodulliset kysymykset, poliittiset ryhmittymät, erilaiset ja usein vääristellyt tulkinnat uutistarjonnasta vahvistavat meissä tunnetta, että jotain on vialla. Tällainen tunne voi lopulta riistää meiltä

toivon. Kun me ympärillemme katsoessamme näemme kaikkialla rikkinäisyyttä, on vaikea tietää, mistä asioiden paremmaksi saattaminen tulisi aloittaa. Useimmat ratkaisut voivat tuntua laastarin laittamiselta verta pulppuavaan haavaan tai

Jeesus-teipin käyttämiseltä romah-tamaisillaan olevan rakennuksen korjaamiseen. Kun katsomme rikki mennyttä maailmaa, mitä se tarkoittaa ja mistä me voimme löytää toivoa?

Totuus on, että me kaikki tarvit-

© Ben White / Unsplash

semme Isän. Tai pikemminkin me kaipaamme elämäämme isähahmoa, joka voi ymmärtää meitä, ja joka rakastaa meitä ehdotta. Isän, jolla on viisautta, ja joka voi näyttää meille tien, jota meidän tulee kulkea. Isän, joka pitää meistä huolta ja varjelee meitä, joka osaa iloita voitoistamme ja lohduttaa meitä, kun epäonnistumme.

Kun minä kohtasin Isän

Avasin Raamatusta Psalmin kirjan ja aloin lukea. Silmäni seurasivat Pyhän Kirjan rivejä. Näissä minulle vieraissa jakeissa aloin nähdä itseni. Kävin kamppailua sisimmässäni. Kaipasin epätoivoisesti irtipääsyä merkitystä vailla olevasta elämästäni ja etsin todellista syytä elää. Aloin itkeä. Tuokiokuvia menneestä elämästäni vilisi mielessäni. Muistoni olivat täynnä tuskaa, väkivaltaa, epäoikeudenmukaisuutta, valheita ja petosta.

Äkkiä tunsin, että joku seisoi vieressäni – täynnä rakkautta ja lämpöä oleva läsnäolo. Jumala. Hän oli odottanut minua kaikki nuo vuodet, ja Hän oli nähnyt kaiken, mitä olin kokenut. Kun tämä totuus alkoi valjeta minulle, se lävisti koko olemukseni. Koin ensimmäistä kertaa taivaallisen Isäni rakkauden.

Muutamaa tuntia myöhemmin, silmät vielä kyynelissä, päätin kertoa tästä kokemuksesta muutamille ystävilleeni. Heistä koko juttu kuulosti oudolta, mutta minulle se oli syvin ja sanoin kuvaamattomin kokemus, joka minulle oli koskaan elämässäni tapahtunut. Jumala oli odottanut kaikki nämä vuodet, että kääntyisin Hänen puoleensa. Hän rakasti minua. Hän oli minun Isäni!

Nyt asun Haifassa, Karmel-vuorella Pohjois-Israelissa sijaitsevassa kaupungissa. Sallinette, että kerron teille lyhyesti siitä matkasta, joka johdatti minut tähän kohtaamiseen Jumalan kanssa.

Synnyin maallistuneeseen perheeseen pienessä, syrjäisessä juutalaikaupungissa entisen Neuvostoliiton alueella. Olin 18 vuotta vanha, kun isäni kuoli yllättäen. Menetyks oli minulle äärimmäisen tuskallinen. Hänet riistettiin minulta yhtäkkiä aikana, jolloin tarvitsin isää eniten. Pian isäni kuoleman jälkeen aloin käyttää kovia huumeita ja elämästäni tuli yhtä helvettiä. Lähimmät ihmiseni, äitini ja veljeni, eivät nähneet minulle mitään toivoa.

Koska isäni oli juutalainen, sain

Israelin valtion kansalaisuuden Israelin maahanpaluulain nojalla. Ajattelin, että voisin ehkä päästä vapaaksi elämäntyylisestä pelkästään ympäristönvaihdoksen avulla. Niinpä tein alijan (termi, jota käytetään paluumuutosta Israeliin) vuonna 1998 ollessani 23-vuotias.

Saapuessani Israeliin vastassani oli uusi kansakunta, jonka kulttuuri ja kieli olivat minulle aivan outoja. Ikävä kyllä huumeongelmani ei väistynyt vaan päinvastoin kasvoi uuden tilanteen aiheuttaman stressin takia. Silti tiesin sisimmässäni, että en ollut syntynyt tällaista elämää varten. Tiesin, että elämälläni oli tarkoitus, mutta en vain pystynyt löytämään sitä yksikseni.

Sitten eräänä päivänä kohtasin ihmisiä, jotka puhuivat minulle Jeshuasta (Jeesuksesta), Messiaasta, Hänestä joka voisi antaa minulle uuden alun. Aloin lukea Raamatua ja käydä kokouksissa Jeshuan seuraajien kanssa. Ja kohta Raamatun Jumala ilmaisi itsensä minulle henkilökohtaisesti. Tämä kohtaaminen Jumalan kanssa muutti elämäni. Ymmärsin, että Messias Jeshua kuoli antaakseen minulle uuden elämän, elämän, jossa olen saanut syntini anteeksi, ja jossa Jumala olisi Isäni.

Pääsy Isän luo

Kirjeessään Efeson seurakunnalle Paavali kirjoittaa, että meillä on pääsy Isän luo. Messias Jeesuksessa sekä juutalaiset että ei-juutalaiset uskovat voivat päästä Jumalan läsnäoloon.

”Hänen kauttaan on meillä monilemmillä pääsy yhdessä ja samassa Hengessä Isän luo” (Ef. 2:18).

Paavalin tässä jakeessa käyttämä kreikan kielen sana ”pääsy” tarkoittaa ”läsnäoloon johdattamista tai tuomista”. Jumala kaipaalla yhte-ydessä ihmisiin. Hänen kaipuunsa on, että olemme aina Hänen yhteydessään. Silloin kun israelilaisilla oli

erämaassa Ilmestysmaja, vain Mooseksella oli todellinen ja elävä suhde Jumalan kanssa (2. Moos. 33:9–11). Jumala puhui hänelle kasvoista kasvoihin, mutta Hän halusi, että koko Israel voisi kokea tuon saman läheisyyden.

Kuningas Daavidilla oli suurenmoinen suhde Jumalaan. Juuri Daavid toi Liitonarkin Jerusalemiin. Hänelle Jumalan läheisyys oli kultaa kalliimpi aarre. Hän kirjoitti lukuisia lauluja ja asetti muusikoita ja laulajia ylistämään tauotta Jumalaa. Daavid rakasti Herran läsnäoloa.

Jumalan kirkkaus laskeutui, kun Temppele vihittiin kuningas Salomon aikana. Herra kosketti kansaansa ja tahtoi asua heidän keskellään. Jumala halusi olla läsnä jokaisen israelilaisen elämässä.

Vaikka he elivät ennen Ristiä, he kokivat Jumalan kirkkauden väkävällä tavalla. He eivät kuitenkaan tunteneet Jeesuksen uhria eivätkä kokeneet Pyhän Hengen kastetta. Me tämän ajan uskovat olemme uusia luomuksia Messias Jeesuksessa! Syntimme on annettu anteeksi, ja Pyhä Henki asuu sisimmässämme. Meidän tulisi aina muistaa, kuinka suuren hinnan Jeesus maksoi puolestamme ja tavoitella Jumalan läsnäoloa ja astua siihen Jeesuksen meille valmistaman pääsyn kautta.

Monista ihmisistä on vaikeaa ajatella Jumalaa rakastavana isänä. Monilla meistä on ollut ”epätäydellinen” isä, ja lisäksi Saatana tekee parhaansa vääristääkseen sen kuvan, joka meillä on Jumalasta. Mutta näin Jumala sanoo omasta luonteestaan Moosekselle: *”armah-tavainen ja laupias, pitkämielinen ja täynnä armoa ja totuutta”* (2. Moos. 34:6). Joskus ollessamme keskellä elämän myrskyjä ja vaikeuksia, unohdamme helposti sen, mitä Jumala on sanonut itsestään. Mutta jos me sellaisina hetkinä uskoisimme Häneen, sydämemme täytyisi rauhalla ja luottamuksella.

Millainen kuva Herrasta onkaan mielessämme, kun lähestymme Häntä? Pitäkäämme huolta siitä, että Häntä lähestyessämme luotamme täydellisesti siihen, että Hän rakastaa meitä ja että Hän on juuri sellainen kuin Hän sanoo olevansa!

Jumala haluaa kohdata meidät, ja Hän on valmistanut meille tien. Hän odottaa, että tulemme. Hän tahtoo kuulla meidän äänemme. Hän tah-too koskettaa, parantaa, uudistaa ja varustaa lapsiaan. Jeesuksessa Jumala hyväksyy meidät ja antaa meille suosionsa.

Isänpäivää viettäessämme rukoilkaamme yhdessä tämä yksinkertainen rukous:

Isä, kiitän Sinua, että minulla on pääsy läsnäoloosi Kristuksessa. Sinä olet elämäni Lähde ja poikanasi minä tahdon vaeltaa Sinun yhteydessäsi ja oppia Sinulta, kuinka minä voin olla parempi isä, aviomies ja ystävä. Kiitos armostasi ja totuudestasi, myötätunnostasi ja rakkaudestasi. Sinä olet minun Täydellinen Isäni!

Andrey Teplinsky asuu Haifassa ja palvelee Herraa messiniaanisessa seurakunnassa Karmel-vuoren huipulla. Hän on perustanut Carmel Streams -nimisen palvelutyön, joka järjestää seminaareja ja konferensseja sekä opinto- ja esirukousmatkoja Israeliin. Andrey on naimisissa ja hänellä on kolme lasta.

Oululainen Reissumies jatkaa tärkeiden sosiaalisten aiheiden esiin tuomista ja nostaa tänä vuonna artisti Mikael Gabrielin kanssa esille miehisyyden moninaisuutta. Keskiössä ovat miesten kasvutarinat – erityisesti vaikeat ja usein vaietut hetket. Kasvun paikka -kampanjan yhteistyökumppanina toimii HelsinkiMissio.

Fazerin Oululainen Reissumies on jo useiden vuosien ajan ottanut kantaa tärkeisiin yhteiskunnallisiin aiheisiin, erityisesti monipuolisemman mieskuvan puolesta. Nyky-yhteiskunnassa yksilönä selviytyminen kuormittaa monia valtavilla paineilla. Reissumies haluaa rakentaa monipuolisempaa mieskuvaa, jossa on tilaa haavoittuvuudelle, pehmeydelle ja tunteiden avoimelle näyttämiselle.

– Reissumies-brändillä on Suomessa yli 40-vuotinen perintö, mutta haluamme myös pysyä kiinni ajassa ja uudistua. Yrityksenä tämä tarkoittaa meille paitsi kiinnostavien tuotteiden kehittämistä, myös rohkeaa osallistumista yhteiskunnalliseen keskusteluun. Reissumies-brändi pohjaa kannanottonsa Fazerin keskeisiin arvoihin, joihin kuuluvat moninaisuuden, osallisuuden ja yhdenvertaisuuden edistäminen, kertoo Reissumies-brändistä vastaava Jonna Huikuri Fazer Leipomoilta.

– Hetkittäin kärjistynyt julkinen keskustelu miehisyydestä on herättänyt meidät pohtimaan, mitä tarkoittaa olla kunnan mies. Kyse on arvoista ja teoista: kunnan mies kohtelee muita kunnioittavasti, kantaa vastuunsa, uskaltaa pyytää apua ja pyrkii jatkuvasti kehittymään paremmaksi versioksi itsestään, taustoitaa Huikuri.

Kasvu ei tapahdu yksin

Reilumpaa mieskuvaa Reissumiehen kanssa rakentaa tunnettu suomalainen artisti, Mikael Gabriel. Hän ja-

Reissumies ottaa jälleen kantaa: kunnan mieheksi ei kasveta yksin

puhua avoimesti siitä, miten miehenä voi olla keskeneräinen, tehdä virheitä ja kasvaa kohti parempaa. Näistä keskusteluista voi saada työkaluja niin itselle kuin muillekin, Mikael Gabriel painottaa.

kaa kasvutarinansa erehtymisineen ja oppeineen, yhdessä muiden miesten kanssa keskustellen. Keskustelut julkaistaan sosiaalisessa mediassa.

– Olen ollut epätäydellinen ja mokaillut. Ja juuri sen takia olen löytänyt polkuni ja ymmärtänyt millainen mies haluan olla. On tärkeää

▼ Mikael Gabriel (vas.) ja Oscar Lehtinen vaihtoivat ajatuksia lehdistötilaisuudessa.

© Kimmo Janas

Emotionaalinen kapasiteetti

Mutta minkälainen on sitten kunnan mies?

– Kunnan mies on ehkä sama kuin kunnan ihminen, arvioi Oscar Lehtinen HelsinkiMissiosta. – Kunnan mies on sellainen, joka jakaa vai- vansa, joka kuuntelee, ja joka pyytää anteeksi tarvittaessa.

Mikael Gabriel on pitkälle samaa mieltä, mutta lisää, että kunnan mies on myös rehellinen ja empaat- tinen.

– Mutta se ei ole aina helppoa, heittää Lehtinen.

– Niin, en tiedä, onko empatian tuntemisessa mitään vaikeaa. Ehkä se on jollain tavalla myös sitä rehel- lisyyttä, kun pystyy menemään tois- ten ihmisen kenkiin tai ymmärtää toisten tunteita, Mikael Gabriel vas- taa. – Mutta sillä hetkellä, kun tekee päätöksen olla rehellinen, empatiasta ja rehellisyydestä tulee osa sua.

– Kerran eräs 7.-luokkalainen sanoi minulle, että kunnan miehet eivät itke. Kun kysyin, etteikö mies muka tunne mitään, hän vastasi, että kyllä me miehet tunnemme, mut- ta me painamme tunteet takaisin, ja sitten se sattuu sisällä eikä näy ulospäin, muistelee Oscar Lehti- nen. – Tuo 13-vuotias tiivisti sen emotionaalisen yksinäisyyden, jota me miehet koemme. Tunteiden näyttäminen koetaan heikkoudeksi.

– Yhteiskuntamme on muuttunut viimeisen sadan vuoden aikana mer- kittävästi, nyt myös miehillä voi olla tunteita, huokaisee Mikael Gabriel. – Vanhaan aikaan miesten itkeminen tulkittiin heikkouden osoitukseksi. Mutta minusta se kertoo vain sun emotionaalisesta kapasiteetistäsi. Ja se on myös osa rehellisyyttä, sun ei tarvitse mennä itkemään pimeään, ettei kukaan näe, vaan voit avoimesti näyttää tunteesi.

Tuon 13-vuotiaan tapauksessa tule- lee Mikael Gabrielin mielestä esille hyvän isän tai hyvän äidin vaikutus.

– Kasvatus ja läsnäolo siellä per- heen sisällä. Jos noin nuorella on tuollaisia ajatuksia, ei ne ajatukset synny siellä lapsen sisällä itsestään, kyllä siinä on vanhempien vaiku- tusta. Painottaisinkin vanhempien vaikutusta nuorten miesten kehiti- tymisessä.

Vaikka vaikeista asioista puhutaan nykyään entistä avoimemmin, yksi- näisyys kuitenkin lisääntyy. Oscar Lehtinen huomauttaa, että yksinäi- syys on yhtä haitallista kuin polttaisi

15 savuketta päivässä.

– Sotien jälkeen kaikki vetivät samaa narua, mutta tänä päivänä some on tullut häiritsemään ja jopa kahlitsemaan ihmisiä. Väittäisin somen olevan pääsyyllinen kansan kahtiajakoon tänään, Mikael Gabriel aprikoi. – Se informaatiotulva, jota joudumme päivittäin käsittelemään päässämme, aiheuttaa myös negatii- visia asioita meissä.

Eväitä jokaisen suomalaisen kasvumatkalle

Syksyn aikana julkaistavissa sisällöis- sä tarjotaan vinkkejä ja vertaistukea. Kolmen keskustelujakson teemat ovat syötettä nuorilta miehiltä itsel- tään, ja ne on tehty yhdessä Helsin- kiMission kanssa.

Jaksoissa vieraillaan Mikael Gab- rielille merkityksellisissä paikoissa; Pukinmäen peruskoululla, Malmin torilla sekä Lönnrotinkadulla, jossa hänen uransa sai alkunsa. Vieraat istahtavat Kasvun paikka -penkille keskustelemaan miehisyydestä.

– Sisällöissä myönnetään rohkeas- ti, että mieheksi kasvaminen vaatii tukea. Kenenkään ei tarvitse jäädä ajatustensa kanssa yksin. Toivon, että mahdollisimman moni löytää jaksoista uusia näkökulmia, samais- tuttavuutta ja armollisuutta itseään kohtaan. Paluu Mikaelille tärkeisiin paikkoihin oli hyvä päättää alku- juurille, Pukinmäen peruskoululle. Kasvun paikka -penkki jää sinne muistuttamaan nuoria keskustele- misen tärkeydestä, Huikuri jatkaa.

Työtä moninaisemman mieskuvan puolesta

Tämän vuotisen teeman yhteydes- sä kumppanina toimii sosiaalialan järjestö HelsinkiMissio, jonka toi- mintaa Fazer tukee lahjoituksella. HelsinkiMissio haastaa suomalaiset tekoihin yksinäisyyttä vastaan ja us- koo, että ihmisten aito kohtaaminen vähentää yksinäisyyttä. Sama ajatus näkyy myös Reissumiehen teemois- sa: aidot kohtaamiset luovat ymmär- rystä ja ehkäisevät syrjään jäämistä.

– Reissumiehen avaus ja yhteistyö ovat todella tervetulleita. Helsinki- Missio tekee työtä yksinäisyyden vähentämiseksi ympäri Suomen. Yksinäisyyden ja ulkopuolisuuden kokemukset koskettavat myös mie- hiä vaikuttaen hyvinvointia heiken- tävästi, ja sen takia tällaiset toivoa tuovat avaukset ovat todella tärkeitä, sanoo Oscar Lehtinen.

- Lihasjumit
- Iskiaskipu
- Rasitusvammat
- Krooniset kivut

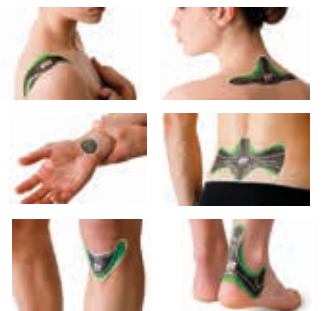
Nyt on kivunlievitys helppoa!

Sopii erinomaisesti yhdistelmäksi B-Cure- laserhoidon kanssa!

ILMAN LÄÄKKEITÄ

**FIT-kipu-
laastarilla
5 vuorokautta
paikalliskivun
lievitystä**

FIT-kipulaastarin vaikutus perustuu ihmiskehon omien lämpö- ja infrapunasäteiden heijastamiseen. Kivun lie- vittäminen alkaa usein muutamissa minuuteissa.

Kipulaastareita on saatavissa 8 tyyppiä, joista jokai- nen on erityisesti muotoiltu sopimaan juuri sille tar- koitettuun niveleen tai kehonosaan. Valikoimassa on laastari niskaan, selkään, olkapäähän, kyynärpäähän, polveen ja nilkkaan. Saatavissa on myös laastarisetti kuukautiskipuihin sekä pyöreä yleislaastari, jonka voi helposti sijoittaa mihin tahansa kipeään kohtaan.

Hyvä istuvuus on tärkeää, koska laastarin on tarkoitus pysyä paikallaan kaikissa päivän rutiineissa ja **lievittää kipua peräti 5 päivän ajan**. Laastari kestää suihkun ja pienen saunomisen.

Terveystekniikka Oy on innovatiivisten, kliinisesti todistettujen terveys- tuotteiden maahantuoja. Nettisivustolta **terveystekniikka.fi** löytyy aitoja käyttäjäkokemuksia, kliinisiä tutkimuksia ja nettikauppa. Tilauksia voi tehdä myös puhelimitse **030 635 8332**.

Terveystekniikka
www.terveystekniikka.fi

WWW.TOSIMIES-LEHTI.FI

Suomalaisten kristittyjen Elämän Lahja Ukrainaan

Patmos Lähetysseurien historian suurin avustusponnistus on toteutunut syyskuussa, kun sodan keskellä kamppailevaan Ukrainaan toimitettiin kaksi upouutta ambulanssia.

► Unkarin tehtaalla valmiiksi varustellut Elämän Lahja -ambulanssit siunattiin matkaan. Ambulanssien kyljessä teksti: "Tämä on suomalaisten kristittyjen lahja Ukrainan kansalle Patmos Lähetysseurien kautta." Siunaamassa (vasemmalta) Ismo Anttila, Pasi Turunen sekä ambulanssit Ukrainaan ajanut Patmos-tiimi Andres Koskelainen, Markku Ahola, Tommi Lehto ja Pekka Haapasaari.

Ukrainassa, presidentti Zelenskyn kotikaupungissa Kryvyi Rihissä – vain 70 kilometrin päässä sotarintamasta – kaupunginsairaalan johtaja Vitali Gorbalski rohkaistui vetoamaan Patmukseen. Näin hän kirjoitti riipaisevassa hätähuudossaan: "Lähestymme teitä

► Ambulanssit ovat ylittäneet Unkarin ja Ukrainan rajan. Nyt ollaan jo hyvän matkaa Ukrainan puolella.

► Kardiologian erikoislääkäri Ismo Anttila esittelee ambulanssiin lisävarusteena hankittuja ammattikäyttöön erityisvalmistettuja sydäniskuria sekä respiraattoria. Toiminnanjohtaja Pasi Turunen ja Pekka Haapasaari Patmoksesta seuraavat tarkkana.

pyynnöllä, joka koskee kiireellistä tarvetta... Valitettavasti sairaalallemme ei ole riittävää kuljetuskalustoa, erityisesti erikoisvarusteltua ambulanssia, jolla voitaisiin turvata potilaiden, sodassa haavoittuneiden – myös vaikeasti sairaiden lasten ja raskaana olevien naisten – nopea hätäkuljetus sekä suorittaa tarvittavia elvytys- ja tehohoitotoimenpiteitä kuljetuksen aikana."

Jumalan rakkaus liikkeellä

Jumalan rakkaus ei tunne rajoja eikä pysähdy edes sodan keskellä. Avunhuudon kaikuessa Jumala avasi oven: Patmos Lähetysseurien oli hankkinut kaksi upouutta, täysin varusteltua ambulanssia Unkarista Ukrainaa ajatellen. Kryvyi Rihistä saadun vetoomuksen myötä, Patmoksesta tiedettiin, minne ne oli tarkoitettu lahjoitettavaksi.

– Keväällä näimme Patmoksesta uskon silmin hetken, jolloin loppukesästä 2025 kaksi erikoisvarusteltua ambulanssia suuntaa Ukrainaan – täynnä hengellistä kirjallisuutta rohkaisuksi ja tueksi kärsivälle kansalle. Jumalan ihmeen avulla saimme hankittua kaksi uutta hälytysajoneuvoa Ukrainan rajan tuntumasta, muistele Patmoksen toiminnanjohtaja Pasi Turunen.

► Yksi Elämän Lahja -ambulansseista sisältä. Laatikoiden ukrainankielisiä uusia testamentteja sekä lastenraamattuja, koska Ukrainassa tarvitaan myös hengellistä apua.

Ambulanssien kylkeen tuli teksti ukrainankielellä: "Tämä on suomalaisten kristittyjen lahja Ukrainan kansalle Patmos Lähetysseurien kautta".

Juuri nyt, syksyn kynnyksellä, kun maailman katseet kohdistuvat Ukrainan sotaan ja rauhanneuvotteluihin, lähdettiin viemään ambulansseja määränpäähän – varustettuina elvytys- ja tehohoitovälinein, jotta haavoittuneet ja hengenhädässä olevat saisivat nopean ja turvallisen hätäkuljetuksen.

Autojen mukana kulki 1 100 lasten Raamattua ja 1 500 kaikissa sääoloissa kestävää Uutta testamenttia jaettavaksi tarvitseville.

Syyskuun 1. päivä Patmoksen omat miehet, Pekka Haapasaari, Markku Ahola, Tommi Lehto sekä

Andres Koskelainen ajoivat ambulanssit henkilökohtaisesti Unkarista tehtaalta suoraan Kiovaan, Ukrainaan.

Juhlallinen luovutustilaisuus Kiova

Nyt nämä ambulanssit, lastattuihin hengellisellä kirjallisuudella, on 3.9. luovutettu Kiovaan Ukrainan helluntaionin päämajassa juhlallisessa ja koskettavassa tilaisuudessa. Läsä olivat mm. Kryvyi Rihin kaupungin ja sairaalan johtaja – johtaja Gorbalski itse mukaan lukien – sekä Ukrainan helluntaionin edustajia, kuten piispa Anatolij Kozachok.

– Ukrainalaisten kiitollisuus suomalaisia kohtaan oli käsin kos-

keteltavaa. Ambulanssit koettiin lähes yliluonnollisena ihmeenä, lahjana, joka oli heidän osakseen tullut. Moni ei kyennyt peittämään liikutustaan, ja silmät kostuivat kyynelistä. Hetkessä konkretisoitui, mitä kansojen välinen solidaarisuus parhaimmillaan merkitsee – toivoa, joka saa voimaa yhteisistä teoista ja luo uskoa tulevaan. Se oli muistutus siitä, ettei kenenkään tule olla yksin vaikeuksien keskellä, ja että Kristuksen rakkaus ojentaa auttavan kädensä juuri oikealla hetkellä, kertoo Patmoksen vanhempi neuvonantaja Pekka Haapasaari.

Tilaisuuden sanoma oli vahva: Ukraina ei ole yksin. Elämä voittaa kuoleman, valo voittaa pimeyden. Sanan lupaukset kantavat, ja niiden turvin Ukrainan kansa kulkee koh-

► Pekka Haapasaari Patmoksesta lastaa ambulanssiin hengellistä kirjallisuutta, koska Patmos vie aina ajallisen avun ohella hengellistä apua.

► ti vapautta ja voittoa. Haapasaari muistuttaa, että ambulanssit ovat enemmän kuin ajoneuvoja – ne ovat toivon ja elämän palvelijoita, konkreettinen osoitus siitä, että Kristuksen valo loistaa myös sodan ja pimeyden keskellä.

”Kadonmeet minä tahdon etsiä, ek-syneet tuoda takaisin, haavoittuneet sitoa...” Hesekiel 34:16

– Tätä Jumalan tahtoa olemme tahtoneet toteuttaa varustamalla ambulanssit lähtövalmiiksi, Pekka Haapasaari lisää.

Mitään tällaista emme ole tehneet koskaan aiemmin!

Patmoksen historian suurin ponnistus tuli vastauksena Ukrainan hätään!

Luemme päivittäin uutisia Venäjän hyökkäyssodan aiheuttamasta kärsimyksestä Ukrainassa. Rukoilemme kaikki rauhaa ja lohtua. Hyvä niin. Mutta nyt oli tekojen aika!

Patmoksesta on suoranaista Jumalan ihmien kautta saatu Unkarin kautta kaksi tuliterää, täysin varus-

teltua Ford Transit -ambulanssia. Jokaista tarvittiin mukaan 200 000 euron tarpeen täyttämiseen.

Paavali kirjoitti: ”Kun meillä vielä on aikaa, meidän on siis tehtävä hyvää...” (Gal. 6:10).

– Nyt oli tuo aika. Jeesuksen nimessä, toteaa Pekka Haasaari.

Se mitä uskonsilmin nähtiin ke-väällä, muuttui todellisuudeksi. Ambulanssikeräys tuotti 209 894 euroa eli tavoite ylittyi reippaasti.

Ambulanssit ovat nyt perillä ja toiminnassa Kryvyi Rihissä – aivan sotarintaman tuntumassa. Ne palvelevat joka päivä kuljettamalla lapsia, odottavia äitejä ja sodassa haavoittuneita turvaan, hoitoon ja takaisin elämään.

Näiden elämää pelastavien ajoneuvojen tarina alkoi Suomesta, Patmos-ystävistä, lahjoituksista, rukouksista ja sydämistä, jotka halusivat olla mukana pelastamassa

elämää ja antamassa haavoittuneille mahdollisuuden uuteen aamuun.

Toiminnanjohtaja Pasi Turunen haluaakin kiittää kaikkia Patmos-ystäviä.

– Tämä on teidän työnne hedelmä, toivon ja elämän lahja Ukrainan kansalle. Teidän uskollisuutenne ansiosta apu on nyt siellä, missä sitä eniten tarvitaan, ja Kristuksen valo loistaa keskellä sodan pimeyttä, toteaa Pasi Turunen.

▼ Elämän Lahja -ambulanssit luovutettiin Kiovassa paikallisten kristittyjen, Kryiv Rihin kaupunginsairaalan johtajan (kuvassa aivan keskellä) ja kaupungin edustajien läsnäollessa juhlallisessa seremoniassa, josta ambulanssit lähtivät matkaan kohti Kryiv Rihin kaupunkia.

YRITYKSEN
TAVOITTEET

Laatu
Luotettavuus
Toimintavarmuus
Joustavuus

VAASAN RAKENNUSKORJAUS
ÖY / AB
VASA BYGGNADSREPARATION
Vöyrinkatu - Vörågatan 13, 65100 VAASA - VASA

www.vaasanrakennuskorjaus.fi

Softatalo AIDA Oy

**HALUATKO
SÄÄSTÄÄ
ENERGIAA?**

Säästetään kaukolämpöä, maakaasua, öljyä
ja käyttövetä kiinteistöissä.
Gloaalisti ainutlaatuiset ja varmat järjestelmät
toteuttavat n. 10-30 % säästöjä
nopeassa takaisinmaksuajassa.

OTA YHTEYS, NIIN TEEMME TARJOUKSEN !

petri.aalto@aida-energy.com
www.aida-energy.com

Haluatko
antaa lahjan
skymissio.com
-toimintaan?

Saatana saapui perheeseen

Mihail Bulgakovin teos ”Saatana saapui Moskovaan” on terävä satiiri tekopyhyydestä, kaksinaismoraalista ja hulluudesta. Eikä siinä mitään. Kyllä maailmaan satiiria mahtuu, mutta se ei ole leikin asia, mitä perheille tapahtuu. Miksi monet omasta mielestään suvaitsevat hyökkäävät ydinperhettä vastaan? Mikä vimma heitä ajaa poistamaan äiti ja isä sanastosta? Minua ihmetyttää se viha, millä nämä maailmanparantajat vähättelevät yhden miehen ja yhden naisen elämänmittaiseksi tarkoitettua liitosuhdetta.

Kuitenkin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, ”mieheksi ja naiseksi hän loi heidät”, kuten Raamattu sanoo. Ja asetti avioliiton: ”Siksi mies jättäköön isänsä ja äitinsä ja liittyköön vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha.” 1 Moos 2:24 (Raamattu Kansalle). Jeesus itse vahvisti tämän (Matt 19: 3-9, Mark 10: 2-9) ja ottaa samalla kantaa myös avioeroon. Myös Paavali tekee samoin. (Ef 5:22-31) Tietysti, jos uskomme mitä Raamattu, Jumalan sana, sanoo. Jumala tarkoitti elämän mittaisen avioliiton ihmiselle iloksi, suojaksi, terveydeksi ja tyydytykseksi. Isän ja äidin suhde on lasten koti. Isä on perheensä pappi. Yksinkertaista, mutta toimivaa. Sitten Saatana saapui perheeseen.

Tulos on kaikkien nähtävissä, jos vain nähdä haluaa. Kun lasten koti, isän ja äidin suhde, särkyy, lapselta häviää perusturva. Lapsen koti ei ole asunto eikä oma huone, se on isän ja äidin suhde. On hämmentävän yksisilmäistä ajatella, ettei avioero vaikuta lapsiin. Ongelmalasten ja -nuorten määrä on räjähdysmäisessä kasvussa. Varhaisnuoret tehtailevat väkivaltaisia rikoksia. Pahoinvointi jättää lapsia ja nuoria. Eivätkä vanhemmatkaan voi hyvin. Mielenterveysongelmat vaivaavat. Siinä kärsii niin ihminen kuin yhteiskuntakin.

Vaikka uuden ajan apostolit kuinka väittävät, monimuotoiset perheet (mitä niitä nyt onkaan) eivät ole tuoneetkaan onnea. Päinvastoin. Kylmät faktat puhuvat puolestaan. Se että ihminen tyydyttää itsekkäitä himojaan, särkee lopulta kaiken. Puhdas rakkaus ajattelee aina lähimmäistään. Terveessä ydinperheessä mies ja vaimo huolehtivat toistensa tarpeista, pyrkivät ratkomaan ristiriitoja, kunnioittavat ja rakastavat toisiaan sekä kasvattavat lapsiaan vanhempina eivät kavereina. Ja näin heijastavat Jumalan suunnitelmaa tässä syntisessä ja saastaisessa maailmassa.

Terve perhe, joka kunnioittaa Jumalan antamia periaatteita, on hyvinvoivan yhteiskunnan perusta. Se tuottaa vastuullisia ja luotettavia kansalaisia. Kun isä ja äiti siunaavat lapsiaan ja rukoilevat heidän puolestaan, Herra ei jätä sitä huomioimatta. Salattu elämän siunaus seuraa näitä lapsia aina aikuisuuteen asti. Mutta tämä on liian yksinkertaista ja tyhmää monen sateenkaarilippuja heiluttelevan mielestä. Ja silkkaa puppua. Näin Saatana sen suunnittelikin. Ja huumet hoitavat lopun. Vain sisäinen tyhjyys jää.

Nyt on aika loistaa!

Andrey Teplinsky

Kuka olisi arvannut, että Hamasin terroristien ja sen liittolaisina olevien islamistiryhmien hyökkäys 7. lokakuuta 2023 saisi aikaan sellaisen kuohunnan Lännessä?

Tuosta kauhistuttavasta päivästä lähtien olemme saaneet todistaa yhtämittaisen ja syvään juurtuneen antisemitismin aaltojen valloilleen pääsyä, niin suorana kuin epäsuorasti. Länsimaalaisten enemmistölle tämä heräävä viha Israelia ja juutalaisia vastaan, samoin kuin radikaalin islamin nousu heidän maissaan, oli yllätys.

Eikä siinä kaikki: monet Euroopan maat rahoittavat vielä Muslimiveljeskuntaa (Hamasia) ja pitävät heitä muslimien laillisina edustajina poliittisesti ja sosiaalisesti. Länsimaissa vallalla olevien ”suvaitsevuuden kulttuurin” ja ”islamofobian suvaitsemattomuuden” seurauksena monet asiantuntijat, kirjailijat tai toimittajat välttävät pelosta tietoisesti kaikkea puhetta islamista, koska yleinen painostus sosiaalisessa mediassa tai heitä itseään, ystäviään tai perhettään kohtaan esitetyt uhkaukset ovat lähes kestäättömiä. Nykyään islamista, Israelista ja Palestiinasta puhuminen tuntuu suorastaan miinakentällä kävelemiseltä.

Suvaitsevaisuuden kulttuuri

Monet ihmiset syyttävät poliitikkojaan siitä, että he ovat avanneet ”Pandoran lippaan”, niin että miljoonat muslimimaahanmuuttajat ovat tulvineet heidän maihinsa Lähi-idästä ja Pohjois-Afrikasta. Enin osa Euroopan johtavista maista, kuten Saksa, Britannia, Ranska ja muutama muu, tarvitsevat kuitenkin työvoimaa pitääkseen yllä talouttaan ja

sosiaalisia etuuksia. Ikävä kyllä nuo maahantulijat eivät ole halukkaita noudattamaan heidän vastaanottaneen maan lakeja eikä Euroopan laillisuusperiaatteita. He ottavat vastaan vain etuudet kuten taloudellisen avun, asumistuen, lääkintäpalvelut jne., käyttäen näin hyväkseen läntistä ”suvaitsevuuden kulttuuria” luodakseen omat yhteisönsä, jotka elävät omien sääntöjensä ja periaatteidensa mukaan.

Viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana sekä väkivaltaiset että väkivallattomat islamin muodot ovat lisääntyneet dramaattisesti Euroopassa. Massamuutto pääasiassa muslimivaltioista on yhä enenevässä määrässä yhteydessä islamistimielenosoituksiin. Koko mantereella on muodostettu niin kutsuttuja ”rinnakkaisyhteiskuntia”, joissa maahanmuuttajat kehittävät omat infrastruktuurinsa ja eristäytyvät pääyhteiskunnasta.

Islamistiagenda

Radikaali islam leviää Euroopassa myös ensimmäisten muslimisiirtolaisten jälkeläisten joukossa. Juuretominen ja pettyneinä integraation epäonnistumiseen jotkut Euroopan muslimit ovat julistaneet jihadin Länttä vastaan. He ovat vaarallisia ja asialleen vihkiytyneitä!

Hamasin 7.10.23 aloittama sota avasi uuden rintaman islamin sodassa Länttä vastaan, ja se vei taistelun korkeammalle tasolle. Islamistit onnistuivat tuomaan kaduille tukijoita sekä vasemmiston että liberaalien piireistä, ja heidän avullaan ja tuellaan he marssivat pääkaupungeissa piirtäen Israelista kuvan ”siirtomaavaltana”, joka miehittää alueita ja sortaa palestiinalaisraukkoja. Ja Lännen liberaali eliitti, oltuaan vuosikymmeniä palestiinalaisarabien propagandan aivopestävänä, nielee sellaisenaan islamistiagendan: että Israel on paha ja sitä pitäisi sen vuoksi rangaista, Israel syyllistyy kansanmurhaan.

Jokainen ihminen on kunnioituksen arvoinen

Kun Länsi hylkäsi Raamattuun

perustuvat arvonsa, syntyi tyhjiö, johon islamistit ovat marssineet. Kristinuskon oli läntisen sivilisaation perusta ja sen kulttuurin synnyttäjä. Heprealaisen Raamatun opetukset – eivät kreikkalaiset! – juurruttivat Eurooppaan säälin, rehellisyyden, köyhien auttamisen ja miehen ja naisen välisen yksiaivoisen avioliiton kaltaiset moraaliset periaatteet. Kreikkalaisten kunnioitus ihmiselämästä kohtaanhan oli aika vähäistä. Muinaisissa Rooman ja Kreikan yhteiskunnissa myötätunto ihmisten kipua ja kärsimystä kohtaan oli lähes täysin tuntematonta. Sen sijaan vallalla oli taipumus kieltää henkilön ihmisyyttä.

Juuri heprealaisen Raamattu esitti sen vallankumouksellisen käsityksen, että jokainen ihminen on yhtäläisen kunnioituksen arvoinen, koska ihminen on luotu Jumalan kuvaksi. Jos me valitsemme kuitenkin luopua totuudesta, menetämme kyvyn ajatella loogisesti ja moraalisesti emmekä hahmota oikein elämän todellisuutta.

Usko hiipuu

Useat kristityt ajattelijat ovat pitäneet järkeä ja loogista ajattelua lahjana Raamatun Jumalalta. Usko Kristukseen läpäisi läntisen kulttuurin. Mutta tänä päivänä raamatulliset arvot ovat tuntemattomia monille Länsimaissa, osittain siksi, että kristilliset kirkot ja seurakunnat ovat pyrkineet hautaamaan kaiken yhteyden juutalaisiin ja painottaneet heprealaisia perusarvoja ikään kuin kristinuskon olisi keksinyt ne.

Uskon hiipumisen ja Raamatusta loitontumisen seurauksena turmeltunut älymystö omaksui moraalisen ja kulttuurisen relativismin kaltaisia maallisia ideologioita, jotka valoivat intoa hävittävä Lännen perusarvot ja vapauttaa ihmiset raamatullisesta moraalisuudesta, jonka varassa länsimainen sivilisaatio lepäsi. Ihmiset, jotka kannattavat näitä ideologioita, uskovat, että uskonto on ankaraa ja autoritaarista ja että siitä irti pääseminen vapauttaa ihmisen toteuttamaan itseään ja elämään onnellisena.

Kun Eurooppa hylkää totuuden,

totuutta ei enää ole, ja kaikenlaiset ideologiat ja uskomukset valtaavat talon. Islamistit ymmärtävät jotain, jonka Länsi on unohtanut – että usko on tärkeää ja olennaista sille, että kansa ymmärtää oman kulttuurinsa arvon. Lännellä ei ole mahdollisuutta kestää ilman kristinuskkoa.

Tehtävä valona ja suolana

Ja vielä. On aika, että kristityt loistavat niin kuin eivät koskaan aikaisemmin. Sillä vastaus Euroopan ongelmiin ei ole vain siinä, että valitaan parempia johtajia, jotka valitsevat järkevämpiä toimintatapoja. Siitä voi olla apua lyhyellä tähtämellä, mutta sillä tavalla ei muuteta kulttuuria. Raamatullinen vastaus Lännen tämänhetkisen tilanteen muuttamiseen päinvastaiseksi on se, että kristityt löytävät uudelleen tehtävänsä olla ”valona ja suolana” ja tehdä opetuslapsia Kuningaskuntaan. Vain ne, jotka ovat muuttuneet Evankeliumin voimasta, voivat tuoda parantumisen kansallisen kulttuurin ruohonjuuritasolle.

Paluu Jumalan luo

Olen yhä vankemmin samaa mieltä Francis Schaefferin, amerikkalaisen filosofin ja teologin, sanojen kanssa: ”Reformaatio (uskonpuhdistus, uudistuminen) puhuu paluusta Raamatun opetuksiin, herätyksestä, joka palauttaa elämän oikeaan suhteeseen Pyhän Hengen kanssa. Kirkon historian suuret hetket ovat tulleet, kun nämä kaksi ennallistamista ovat tapahtuneet samanaikaisesti. Todellista herätystä ei voi olla ilman reformaatiota, ja reformaatio on epätodellinen ilman herätystä.”

Lännen säilyminen kristittynä riippuu siitä, että seurakunta palaa Jumalan luo Hänen ehdoillaan, ottaa uudelleen omakseen raamatulliset heprealaiset arvot, jotka loivat läntisen sivilisaation menneisyydessä, seisoo Israelin rinnalla ja vaeltaa Pyhän Hengen voimassa. Me tarvitsemme raamatullisen uskon ja opetuslapsuuden uudistavaa ja elämää tuovaa herätystä.

KUVAUKSET
(kaikki mahdolliset teollisuudesta hautajaisiin) yli 30v kokemuksella.

KASSATALON kuvapörssi
HYVINKÄÄ

PUH. (019) 439 470
WWW.KPFOTO.FI

NIIN KUIN YLEISHAPPO

Evoluutio-opetus horjuttaa Raamatun arvovaltaa ja toimii näin kuin yleishappo, joka syövyttää useimpien kristittyjen uskoa. Luottamuksen puute Raamattuun on kristittyjen nuorten kaikkein yleisimmin mainitsema syy uskosta luopumiseen.

Vastaavasti useimmat eivät ole koskaan kuulleet siitä nykyaikana saatavilla olevasta valtavasta määrästä todisteita, jotka tukevat Raamatun ilmoitusta luomisesta. *Luominen*-tiedelevhti voi auttaa juuri tässä. Se on kuin vahva suoja-aine, joka kumoaa ja estää evoluution syövyttävän vaikutuksen jatkossakin.

Sen upeasti kuvitettut, värilliset sivut tekevät siitä julkaisun, jota ihmiset haluavat lukea. Onko Sinun tuttavapiirissäsi nuoria, joiden usko on evoluution vuoksi koetuksella? Ostaisitko heille lahjaksi palan Totuutta? Tilaukset: kauppa.luominen.fi

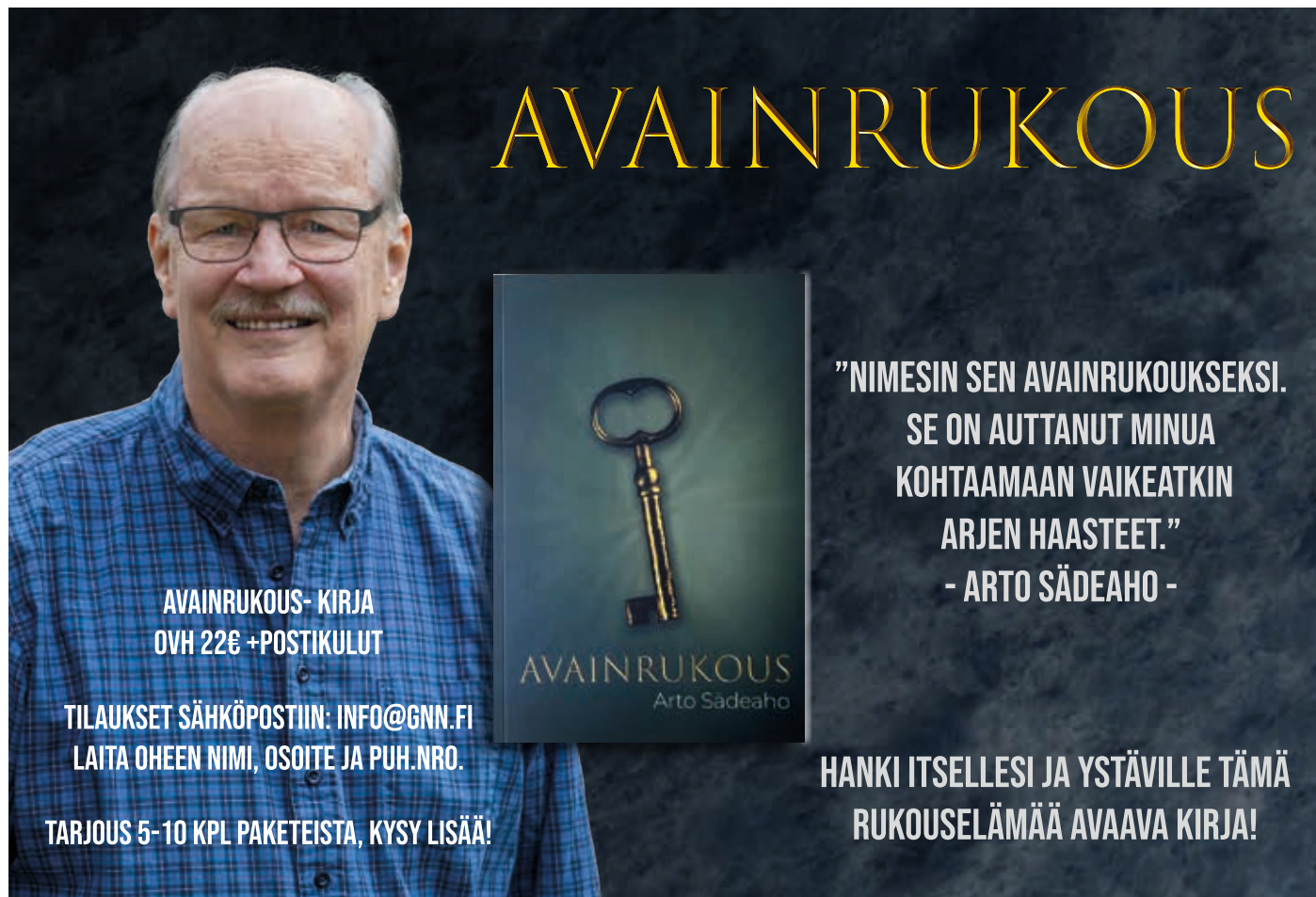

Kristillinen miestenlehti
TOSIMIES

– se miestenlehti ilman niitä tyttöjen kuvia

6 numeroa vuodessa vain 40 euroa!

Tilaa ilmainen näyttenumero
www.tosimies-lehti.fi

AVAINRUKOUS

AVAINRUKOUS- KIRJA
OVH 22€ +POSTIKULUT

TILAUKSET SÄHKÖPOSTIIN: [INFO@GNN.FI](mailto:info@gnn.fi)
LAITA OHEEN NIMI, OSOITE JA PUH.NRO.

TARJOUS 5-10 KPL PAKETEISTA, KYSY LISÄÄ!

”NIMESIN SEN AVAINRUKOUKSEKSI. SE ON AUTTANUT MINUA KOHTAAMAAN VAIKEATKIN ARJEN HAASTEET.”
- ARTO SÄDEAHO -

HANKI ITSELLESI JA YSTÄVILLE TÄMÄ RUKOUSELÄMÄÄ AVAAVA KIRJA!

t o s i k u v a t

© Heikki Leis / CTMG

© Heikki Leis / CTMG

SISU 2

Jalmari Helanderin ohjaaman ja käsikirjoittaman sekä Petri Jokirannan tuottaman menestyselokuvan *Sisu* jatko-osa *Sisu 2* pääosaan Aatamin rooliin palaa Jorma Tommila, joka oli roolistaan Jussiehdokkaana ja palkittiin Sitgesin festivaalilla parhaana näyttelijänä. Muissa rooleissa nähdään Stephen Lang (Avatar) ja Richard Brake (Peaky Blinders).

Sisu 2 on täydellä rähinällä eteenpäin vyöryvä toimintaelokuva, joka on jatkoa aina kansainväliseksi hitiksi asti nousseelle ykkösosalle *Sisu*.

Aatami Korpi, "mies, joka ei suostu kuolemaan" (Jorma Tommila) palaa kotikonnuilleen neuvostomiehityksen alaiseen Karjalaan, purkaa talonsa, lastaa sen kuormurin kyytiin ja päättää vakaasti panna pirttinsä taas pystyyn Suomen puolelle.

Kun tieto Aatamin rajan ylityksestä leviää, palaa hänen perheensä surmannut, sodan jälkeen Siperiaan tuomittu partisaanien komentaja Yeagor Drakunov (Stephen Lang) hoitamaan jo legendan maineen saaneen suomalaisen sotilain pois päiviltä.

Jos oli Aatamilla kiire elokuvan ykkösosassa listiä natseja Lapissa, vauhti sen kun kiihtyy nyt Karjalassa neuvostosotilaita lahdatessa.

Elokuva on varsin raaka ja verta vuodatetaan enemmän kuin tarve olisi, mutta kaikkea toimintaa ryyditetään äijämäisellä hurttihuumorilla – joillekin se nappaa, joillekin ei, mutta sellaistaahan se on aina, kaikille

© Heikki Leis / CTMG

© Heikki Leis / CTMG

© Kristijan Mönu, CTMG

ei voi olla mieliksi...

Elokuva osuu sopivasta ajan hermoon, kun Venäjä on viimeaikaisten toimien ansiosta menettämässä ystäviään eri puolilta maailmaa. Ja se on varmaa, että ns. ryssävihaa tämä *Sisu 2* ei varmasti ainakaan vähennä piirun vertaa.

Stephen Lang tekee loistavan roo-

lityön sadistisena ex-upseerina, joka kuvaillee Aatamille yksityiskohtaisesti, kuinka hän tappoi tämän vaimon ja kaksi lasta sodan aikana pilkkoen nämä vielä teräslapiolla palasiksi kukkoirien syötäväksi.

Jorma Tommila ei koko 90-minuuttisen elokuvan aikana lausu yhtään vuorosanaa, mutta osaa tulkita karjalaisen suomalaismiehen raivoa ja tuskaa todella koskettavasti. Ja näyttää, mistä se sisu kumpuaa...

Jalmari Helander on jossain haastattelussa kertonut mm. Rambon olevan hänen esikuviaan, mutta tässä elokuvassa suomalainen Aatami kyllä päihittää mennessä tullen ameriikan hemmot.

Toki ampumisia ja tappeluita on kaikissa elokuvissa, mutta Helander on tiimeineen saanut kehiteltyä aivan uusia tapoja nujertaa vastustaja – olipa tämä sitten liikkeellä moottoripyörällä tai lentokoneella. Aseiksi kelpaavat normaalien ampumaseiden lisäksi veitset, pullot, hakut, panssarivaunu – jopa junan kyydissä oleva ohjus.

Tämä testosteronihuuruinen elokuva ei varmasti sovellu naisille, mutta kumman rentouttavaa on katella, kuinka paha saa palkkansa. Ja elokuvan äijämäisen herkkä loppu kruunaa vauhdikkaan puolitoistatuntisen.

Kimmo Janas

SISU 2

Ohjaus: Jalmari Helander
Käsikirjoitus: Jalmari Helander
Näyttelijät: Jorma Tommila, Stephen Lang, Richard Brake

ISÄNPÄIVÄ

6.3.2026 saa ensi-iltansa moninkertaisesti palkitun Aleksi Salmenperän (mm. Kupla, Tyhjiö, Miehen työ) *Isänpäivä*, joka on rehti tragikomedia ihmisistä, joita harvoin nähdään yhteiskunnassamme onnistujina.

Elokuvassa terveytensä juonut Tinke (Tomi Lindfors) asuu palveluksikössä, jossa elämää pitää kasassa sen nurjasta puolesta kumpuava

huumori ja arjessa auttava ystävä Veikko (Tommi Korpela).

Kun takavuosilta hämärästi tutun Saimin (Laura Birn) teini-ikäiset kaksoiset (Vilja ja Varpu Rintanen) päättävät ottaa selvää isästään, etsintä johtaa heidät Tinken jäljille.

Saimi aikoo kaikin keinoin estää kaksoisia tapaamasta Tinkeä, mutta sotkun keskelle tempautunut Veikko on eri mieltä.

© Sami Kuokkanen

© Sami Kuokkanen

© Sami Kuokkanen

ISÄNPÄIVÄ

Ohjaus: Aleksi Salmenperä
Käsikirjoitus: Aleksi Salmenperä
Näyttelijät: Tommi Korpela, Tomi Lindfors, Laura Birn, Varpu Rintanen, Vilja Rintanen
Kuvaaja: Tuomo Hutri
Lavastussuunnittelija: Otso Linnalaakso
Pukusuunnittelija: Anna Vilppunen
Maskeeraus suunnittelija: Marjut Samulin
Leikkaaja: Samu Heikkilä
Äänisuunnittelij: Pietu Korhonen
Säveltäjä: Ville Tantt
Tuottaja: Miia Haavisto, Tekele Productions

Raimo Peräkylä Oy
MAARAKENNUKSEN LAADUNVALVONTA & TESTAUS
raimoperakylaoy.fi

**HE PAKENEVAT
HENKENSÄ EDESTÄ**

Vainotut kristityt tarvitsevat apuasi!
Lahjoita puhelimella: 0600 13001
puhelen hinta 20,28 + pvm

**Kiitos avustasi
vainotuille!**

Marttyyrien Ääni
marttyyrienaani.fi | 040-5522 309

Rahankeräyslupa: RA/2024/1967
Varat käytetään vainottujen kristittyjen hyväksi avustuksiin sekä vainoista tiedottamiseen.

ATENO
OY

**Laserleikkauksesta
särmäykseen, koneistukseen ja
hitsaukseen – osavalmistuksen
ammattilainen**
www.ateno.fi

Herätyksen ehdot!

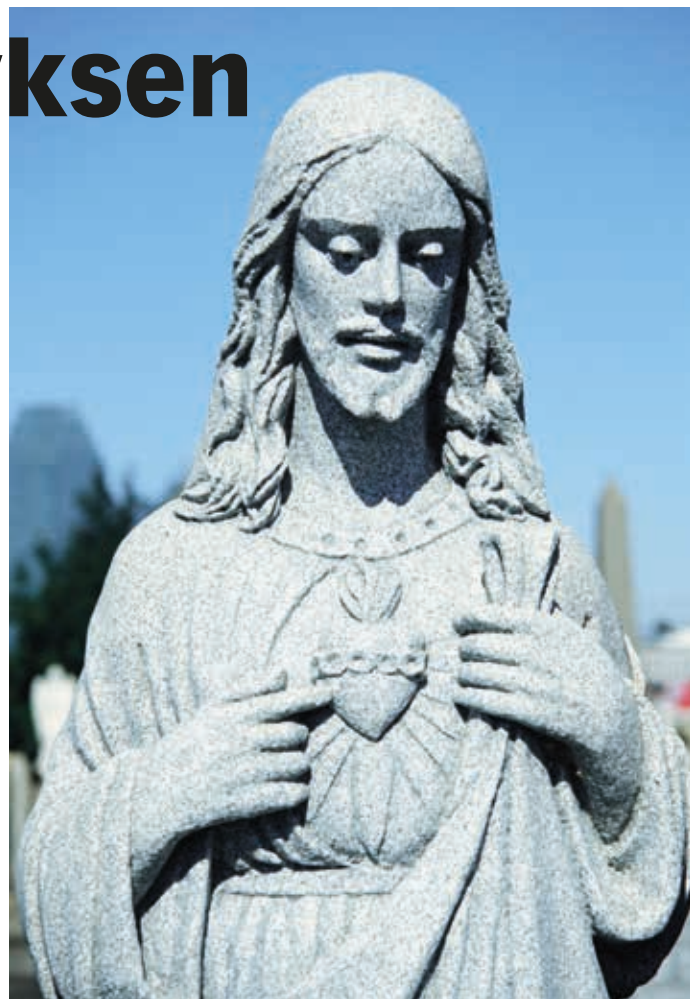
Kristittyjen elämämme tällä nykyisellä maan päällä on kuin surullinen, tuskallinen huokaus verrattuna ikuisuuden aamunkoittoon kirkkaudessa, taivaallisessa kodissamme.

Vapahtajamme kaipa syleilä meitä, toivottaa meidät tervetulleiksi kotiin. Mutta hän odottaa, miksi?

Vain yhdestä syystä, nimittäin ”niiden muiden”, joiden puolesta Herra myös kuoli, eli edelleen 6 miljardia ihmistä.

Tämän Jeesuksen suuren lähetyskäsken pohjalta, joka on elämämme tarkoitus tällä maan päällä, voimme nähdä historian taustapeilistä, että juuri erilaisissa herätyksissä on tapahtunut suuri pelastuneiden määrän kasvu. Kuten maailmanlaajuinen Helluntaiherätys. Välikausina suuri osa uskovaista tulee yhä haaleamiksi, maailmalliseksi. Usein koko totuus löytyy ja kannetaan Jumalan Sanan selkeässä yksinkertaisuudessa. Me monimutkaistamme kaiken lähes akateemisilla analyyseillä, kun Sana ei anneta sulautua sydämiimme. Jeesus iloitsi, kun nämä yksinkertaiset asiat kätettiin viisailta ja älykkäiltä, mutta ilmoitettiin lapsenmielisille (Luuk. 10:21).

Olkaamme siis yksinkertaisia ja selkeitä. Mitkä ovat herätyksen edellytykset? Mikä laukaisi nämä erilaiset herätykset viimeisten kahdentuhannen vuoden aikana? Vain kaksi ehtoa, ennakkovaatimusta. Se on ensirakkaus Jeesusta kohtaan, eli antautuminen ja omistautuminen joka meillä oli kun pelastuimme. Tämä on se, mikä kieltää kaiken muun mikä estää Jeesusta olemasta etusijalla sydämissämme. Muistatko,

vai ovatko elämän ilot tai huolet estäneet taivaallisen elämän virran? Jeesus sanoo Ilm.2:4-5:ssä: ”Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hylännyt ensirakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, tee parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja. Mutta jos et tee parannusta, minä tulen luoksesi ja siirrän lampunjalkasi paikaltaan”. Lampunjalka edustaa tässä Pyhää Henkeä, joka muiden raamatunkohtien mukaan on pelastuksemme sinetti ja todistus (Ef.4:30, Room. 8:16). Parannuskäskyn vakavuus ja tarve eivät voi olla suurempi.

Toinen herätyksen edellytys on Jumalan Sana. Useimmissa herätyksissä paluu Raamatun lukemiseen ja noudattamiseen on ollut väistämättöntä. On kuin Jeesus itse vaeltaisi näillä Raamatun sivuilla ja sanoilla. Joh.1:14: ”Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me näimme hänen kirkkautensa.” Jeesuksen seuraaminen tarkoittaa siis Sanan seuraamista. Tässä Jumalan sanan/ Jeesuksen seuraamisessa on tottelevaisuus ja pyhitys. Ei ole herätystä, jossa tottelevaisuus ja pyhitys eivät ole ohjaksissa. Pyhä Henki on

juuri ”pyhä” ja toimii pyhitettyjen välineiden kautta. Ei täydellisiä, virheettömiä, vaan uskovia jotka elävät tarpeen mukaan katumuksessa, jotka lukevat Raamattuaan ja haluavat totella ja seurata Herraa. Katumukseen kuuluu antaa Sanan tutkia ja koetella omaa kristittyä elämää, sekä myös Hengen vakaumus. Samoin synnin tunnustaminen (1.Joh.1:9), ja sitten synnin jättäminen vaikkapa joka ikinen päivä tarvittaessa.

Herätyspyrkimykset ilman ensirakkautta, Sanaa ja pyhitystä tulee kuin ruosteiseksi autoksi ilman öljyä ja polttoainetta. Meidän tulisi astua ulos pysähtyneistä, rikkinäisistä autoistamme ja inhimillisistä projektistamme. Ja katumuksessa astua ”taivaallisiin autoihin”. Jotka jokaisessa seurakunnassa kantavat hedelmää; tuhansia pelastuneita herätyksessä jotka kasvavat opetuslapsina, samoin kuin Hengen hedelmät ja teot meidän ”vanhakristittyjen” elämässämme.

Pekka Kujala
ruotsinsuomalainen,
ylpeä Suomen kansalainen,
nyt asuen Ruotsissa

911 – 3:16

Jussi Kosola

Hiilataan viätettiin taas kerran tuhoutujen WTC-tornien muistopäivää. Se tapahtuma on jäänyt ymmärrykseni mukahan likipitään kaikkien mielehen. Normi arkipäivähän se oli vailla mitään erityisiä kiintopisteitä, kun sitte tämä tramaattinen terroristien isku tuhos merkittävän osan New Yorkin siluettia, lukuasia ihmishenkiä ja asbestilla eristetyistä torniista levis myrkyjä hengitysilimahan, mikä pitkällä aikavälillä on sairastuttanu, Taivas tiittää kuinka monia...

Jotenkin nämä kaksoostornit iskostuu mieleni päälle vertauksena ihmisen kaharesta ominaasuuresta: Fysiikka ja psyyke. Lähimenneisyys kun eruskuntataloolla päätti päivänsä kansanerustaja, jonka fyysiseen sairautehen määrätty lääke nimeltä Prednisolon sai sivuvaikutuksena aikahan psyykkisen olotilan, joka johti hänen itsemurhahan. RIP.

Tämä surullinen tapahtuma nostatti isoosti aihetta hoitaa ihmistä kokonaasuutena. Elikkä ikäänku vertaas kahta VTC-tornia ihmisen yhtälailla fysiikkahan ku psyykkeehin.

Jos jompikumpi järkkyy niin se pahimmillansa tuhuu toisenkin ominaasuuren, niinku em. tornien kohoralla käytiin. Elämän mittaasella matkalla taitaa harvas olla ne, jotka ei kokisi jotakin ulukopialista hyökkäystä/hyökkäyksiä jompahan kumpahan tai molempiin ominaasuuksiin. Normielämas sattuu kaikellaasta, minkä lisäksi sorat, luannonilimiöt jne. vaikuttaavat monihin ihmiskohtaloonhin surua ja murhetta tuattavalla tavalla. VTC-tornien kohoralla ei auttanu vaikka perustukset olikin kunnos.

Meirän ihmisten kohoralla Raamattu ilmoottaa perustuksista kaharella tapaa: «Viisas mies, joka kalliolle rakensi» on vertauskuva Matteuksen evankeliumista (7:24–27), jossa Jeesus vertaa niitä, jotka kuulevat hänen sanansa ja tekevät niiden mukaan, viisaaseen mieheen, joka rakensi talonsa kestäväälle kalliopohjalle, ja niitä, jotka eivät noudata hänen opetuksiaan, tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle. Sateen ja myrskyn noustessa viisaan miehen talo pysyi pystyssä, kun taas tyhmän miehen talo sortui.

Meistä jokahinen voi rinnastaa ittensä, ts. kysyä iteltänsä onko elämäni rakennettu Kristus-kalliolle vaiko ei. Elämä itessänsä kun ei anna täysvastuuvakuutusta yhyrellekkään elinpäivälle, mutta kun ne kerran tuloo päätinkihin joko kualeman kautta jos Herran Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen ei sitten eheri ensin, jota Sanan mukahan ereltää uskovien ylöstempaus. Viimmeksi mainitusta riittää palio vääntöjä kristittyjenkin keskuures. Oli sitten elämän ”kaksoostornit” mihinä kunnos tahansa ku viime hetki koittaa, niin kannattaa varmistaa omalla kohoralla lukija/kuulija, että oot tehenny sen tärkeimmän päätöksen iankaikkisuussialus kohoralla niin yksinkertaasella ja selekiällä neuvonpirolla Jeesuksen kans: Jeesus Kristus ,anna mun syntini anteeksi ja tuu mun syrämmeni Herraksi ja Vapahtajaksi.

Silloon viimeesellä katsastuskonttorilla saat tili- ja vastuuvapauren syntitaakasta, jota me jokahinen oomma tehenny, kuka enemmän, kuka vähemmän, mutta sialujemma hinta on kallihihi maksettu Jeesuksen Pyhällä sovintoverellä. Ihimisen osuus on joko ottaa tämä uskos vastahan tai sitte ohittaa kutsun, joka on internationaalinen, Joh. 3:16.

Fredrik Ekholmin Israel -kronikka

Israel tekee epämiellyttävän työn puolestamme

Seitsemäs lokakuuta 2025 tulee kuluneeksi kaksi vuotta siitä barbaarisesta hyökkäyksestä, kun Hamas tappoi 1200 syytöntä siviiliä – israelilaisia ja muita kansallisuuksia. 250 vietiin panttivangeiksi Gazaan.

Yhä 48 henkilöä on vankina tunneleissa, ja useat ovat todennäköisesti jo menettäneet henkensä.

Saamme päivittäin uutisia Israel–Gaza-sodasta. Silti siitä kirjoittaminen on räjähdysherkkää. Gazan niin sanotun terveysviranomaisen raportointi ei ole muuta kuin Hamasin kontrolloimaa tietoa, jolla ei ole paljoakaan tekemistä totuuden kanssa. Se on ohjattua propagandaa ja tietoinen strategia, jolla pyritään saamaan maailman sympatioita ja esittämään palestiinalaiset uhreina.

Lähdekritiikin puute

Kun saan säännöllisesti tietoa Israelin valtiolta ja päivittäin luotettavilta lähteiltä – kuten rintamalla olevalta sotilailta, Jerusalemissa toimivilta kansainvälisiltä järjestöiltä sekä sanomalehdistä ja Whatsapp-ryhmistä – ymmärrän paljon paremmin, mitä todella tapahtuu. Verrattuna siihen, mitä media esittää, kyse on kahdesta täysin eri todellisuudesta. Usein Isra-

elia demonisoidaan valheilla samalla, kun vältetään kertomasta mitään hyvää, mitä Israel tekee.

Toukokuun puolivälistä elokuun puoliväliin Israel toimitti humanitaarista apua yli 10 000 rekalla sekä lisäksi 5 000 lasten tarpeisiin, yli 2 500 tonnia lääkkeitä, yli 2,2 miljoonaa ruokapakettia viikoittain perheille jakelupisteissä sekä yli 2 300 ruokapakettia ilmaitse. Useat maat osallistuivat näihin toimituksiin.

Usein on luettu uutisia, että Israel ampui gazalaisia jakelupisteissä. Miksi Yhdysvallat ja Israel tekisivät niin? Israelilaiset arvot eivät salli, että heidän sotilaansa (IDF) ampuvat siviilejä. Se on Hamasin propagandaa – todellisuudessa Hamas on itse ampunut omiaan. Gazalaisia, jotka yrittävät varastaa ruokaa Hamasilta, rangaistaan ankarasti, jopa kuolemalla.

Saksalainen lehti Bild on paljastanut valokuvaajia, jotka ovat julkaisseet kuvia vakavasti sairasta lapsista ja väittäneet heidän olevan kuolevia, nälkiintyneitä gazalaislapsia. Hamas lavastaa ja manipuloi kuvia luodakseen sympatiaa maailmassa, samalla kun se onnistuu lietsomaan vihaa Israelia kohtaan.

Lähdekritiikin puute johtaa siihen, että monet mediat levittävät kritiikittömästi Hamasin propagandaa ja sivuuttavat Israelin haavoittuvuuden – panttivankien oton sekä uhkan toistaa vuoden 2023 lokakuun 7. päivän verilöyly, kunnes Israel on hävitetty. Jo vuoden aikana hyökkäyksen jälkeen satoi Israeliin 28 600 ohjusta, joista 13 400 tuli Gazasta. Sen jälkeen ohjusta ja raketti-iskuja on tullut seitsemältä eri rintamalta.

Maat, jotka ovat hyökänneet Israelia vastaan, ovat itse aiheuttaneet oman tappionsa suurin aineellisin

menetyksin, ja ennen kaikkea heidän siviiliväestönsä on joutunut kärsimään taloudellisesti ja suremaan ihmiselämien menetyksiä.

Hamas ei kadu

Jos he olisivat sen sijaan tavoitelleet rauhaa ja yhteistyötä Israelin kanssa, he olisivat menestyneet. Väestöllä olisi paljon parempi olo, sillä Israel on luonut työpaikkoja arabeille, jotka ovat päivittäin tulleet Israeliin töihin hyvällä palkalla. Myös ennen verilöylyä kaksi vuotta sitten noin 10 000 gazalaista työskenteli Israelissa työluvilla.

Israelilaiset ovat selviytyneet näistä hyökkäyksistä pitkään, mutta perheet on pakotettu toistuvasti pakenemaan suojiin. Valkoinen talo on julkaissut presidentti Donald Trumpin esittämän 20-kohtaisen suunnitelman Lähi-idän rauhasta. Israel ja useat arabivaltiot ovat sanoneet kyllä, mutta hyväksyykö terroristijärjestö Hamas rauhanehdot?

Vai nouseeko viha Israelia kohtaan uudelleen, koska Hamasin peruskirja velvoittaa hävittämään Israelin. Hamas on julkisesti sanonut, ettei se kadu hirvittävää siviiliverilöylyään vuonna 2023 – päinvastoin se koee, että maailman mielipide palkitsi sen, koska kahden valtion ratkaisu sai laajaa tukea. Heille israelilaisten kärsimys ja kuolema on voitto, jota juhlietaan.

Ennaltaehkäisyä

Israelilaiset haluavat rauhaa, ja on muistettava, etteivät he ole koskaan aloittaneet sotaa, ainoastaan ennaltaehkäiseviä puolustusotia, kuten äskettäin Irania vastaan. Se, että Israel eliminoi Iranin johtajien aiheuttaman ydinaseuhkan, on teko, jota meidän maidemme pitä-

si arvostaa. Liittokansleri Friedrich Merz sanoi kesäkuussa, että Israel tekee epämiellyttävän työn suojelakseen meitä kaikkia, myös Saksaa ja Eurooppaa.

Meidän länsimaalaisten pitäisi ymmärtää, mihin islamistinen ideologia johtaa, ja tajuta, että heidän lausuntojensa ja tarkoituksperiensä mukaan olemme seuraavana vuorossa.

Israel pitää siviilien vahingoittumista tragediana, kun taas Hamas näkee sen strategiana. Israel kehottaa Gazan väestöä noudattamaan IDF:n ohjeita oman turvallisuutensa vuoksi ja välttämään alueita, jotka on merkitty vaarallisiksi.

Israelin tavoitteena on riisua Hamas aseista, palauttaa kaikki panttivangit – sekä elävät että kuolleet – ja demilitarisoida Gaza. Israel tarvitsee tukeamme!

Kahden valtion ratkaisu on utopiaa

Israel oppi kaksi vuotta sitten, kahden valtion ratkaisu on utopiaa. Israel vetäytyi Gazasta vuonna 2005 ja luovutti koko alueen palestiinalaisille sen jälkeen, kun juutalaiset siirtokunnat oli evakuoitu. Vuosina 1967–2005, kun Israel vastasi myös alueen turvallisuudesta, Gaza kehittyi hyvin omavaraisen talouden turvin. Juutalaiset siirtolaiset (8 000–9 000) harjoittivat menestyksekkästä hedelmä- ja vihannesviljelyä, joka muodosti merkittävän vientituotannon.

”Rauhanvaihdossa” alue luovutettiin Gazalle, jotta he saisivat mahdollisuuden itsehallintoon ja parempaan hyvinvointiin. Tämä mahdollisuus jätettiin käyttämättä – kuten usein ennenkin. Hamasin hallinnon alla Gazasta on sen jälkeen ammuttu päivittäin raketteja Israe-

liin, mikä huipentui kaksi vuotta sitten tapahtuneeseen verilöylyyn.

Kukaan alueella ei toivo kahden valtion ratkaisua. Palestiinalaisille on tarjottu sitä monesti anteliailla Israelin myönnytyksillä aina vuodesta 1948 lähtien, kun Israel perustettiin. Silloin Israel hyväksyi ehdotuksen, vaikka sai vain 23 % siitä, mikä sille luvattiin Balfourin julistuksessa vuonna 1917. Myöhemmin palestiinalaisille on useaan kertaan tarjottu vähintään 95 % siitä, mitä he ovat halunneet, mutta he ovat silti kieltäytyneet. Kyse ei ole kahden valtion ratkaisusta, jossa Israel jatkaa olemassaoloaan – he haluavat korvata Israelin palestiinalaisella valtiolla. Eurooppalainen kahden valtion mantran toistaminen ei edistä rauhaa, vaan päinvastoin.

Natsi-islamistinen aika

On outoa, että Israelin pitäisi luovuttaa alueita, kuten Juudea, Samaria ja Itä-Jerusalem, joissa juutalainen historia ulottuu 3000–4000 vuoden taakse, vaikka lähistöllä on 22 arabivaltiota, joiden yhteenlaskettu maa-ala on 630 kertaa suurempi kuin Israelin. Jos Israelilla ei olisi moraalia, se olisi voinut tehdä kuten Hamas yritti – käyttää kansanmurhataktiikkaa. Silloin Gazan sota olisi ollut ohi parissa päivässä.

Gazassa vähintään 70 % kaikesta miljardien tuesta on käytetty sotilaallisiin tarkoituksiin ja tunnelien rakentamiseen. Lisäksi Hamasin johtajat ovat rikastuneet varoilla ja nouseet miljardööreiksi. Miksi YK:n Kansainvälinen rikostuomioistuvin Haagissa (ICC) ei voi asettaa Hamasia vastuuseen julkisten varojen väärinkäytöstä?

On helppoa osoittaa sormella saksalaisia, jotka lankesivat natsien propagandaan 1930–1940-luvuilla. Mutta tänään, lähes 100 vuotta myöhemmin, olemme samassa tilanteessa – Israel rinnastetaan Hitlerin Saksaan. Elämme nousevaa natsi-islamistista aikaa.

Jokainen uhri on liikaa

Olkoon tämä päivä muistutuksena siitä, että:

–emme hyväksy vihaa, väkivaltaa emmekä yrityksiä oikeuttaa terrorismia – tuomitsemme antisemitismia ja kaikkia, jotka tukevat tai puolustavat sen julmuuksia. Olkoon kaatuneiden muisto voimana taistella ääriajattelua vastaan ja rakentaa

▲ Minulla oli etuoikeus järjestää hyvin onnistunut solidaarisuustilaisuus torilla.

▲ Vaasan torilla järjestettyyn tapahtumaan kerääntyi lähes 250 kuulijaa.

▼ Linda Laukkonen tiimeineen ja taitavine muusikoineen esitti noin kymmenen laulua, jotka inspiroivat osallistujia ja vaikuttivat kaupungin ilmapiiriin.

maailma, jossa tällaista julmuutta ei koskaan sallita – sillä jokainen vihaan perustuvan väkivallan uhri on liikaa.

Never again is NOW!

Israelin puolesta – terrorismia vastaan, toritapahtuma Vaasassa

Hamasin julman ja käsittämättömän verilöylyn 2-vuotispäivänä minulla

oli etuoikeus jälleen järjestää solidaarisuustilaisuus torilla, joka onnistui todella hyvin – kuten myös viime vuonna 1-vuotispäivänä. Aloitteentekijänä minulla oli vastuu käytännön järjestelyistä.

Saimme erinomaista palautetta kaikilta noin 250 osallistujalta. Johdin ohjelman molemmilla kielillä, samoin omat puheeni. Meitä oli yhteensä kuusi puhujaa, ja kaikki esittivät voimakkaita rukouksia. Luimme myös julistuksen, kuten muillakin paikkakunnilla ympäri maata, joissa vastaavia tilaisuuksia järjestettiin samaan aikaan – ja myös julistuksen lukijat rukoili sen yhteydessä.

Unelmani oli, että täyttäisimme torin ihmisillä – ja se toteutui, vaikka Vaasaan suurelle torille olisi toki mahtunut enemmänkin väkeä.

Voimakasta ja voideltua ylistystä

Toinen unelmani oli täyttää koko Vaasan keskusta voimakkaalla ja voidellulla ylistyksellä.

Linda Laukkonen tiimeineen ja taitavine muusikoineen esitti noin kymmenen laulua, mukaan lukien Hatikva. Se inspiroi osallistujia ja vaikutti kaupungin ilmapiiriin. Uskon, että se merkitsi paljon hengellisessä maailmassa – niin käy aina, kun kristityt eri yhteisöistä ja kieliryhmistä kokoontuvat yhdessä palvomaan.

En kokenut tätä ensisijaisesti mielenosoituksena, vaan julistuksena – se oli totuuden, raamatullisen totuuden ja todellisten faktojen esille tuomista Gazan ja Israelin tilanteesta. Mikä etuoikeus on seistä rohkeasti totuuden ja vakaumuksemme puolesta. Emmehän voi hyväksyä antisemitismia, vihaa, väkivaltaa tai vaieta, kun terrorismia yritetään oikeuttaa maailmalla.

Kaikki tämä Israelin ympärillä oleva kuohunta liittyy siihen, että taistelu Israelia vastaan ja sen tuhoamissuunnitelmat ovat anti-kristillisen hengen vaikutusta, joka vastustaa Israelia, juutalaisia – Jumalan liittokansaa. Se on hyökkäys Jumalan sanan suunnitelmia ja profetioita vastaan, ja siksi tämä taistelu on kapinaa itse Jumalaa vastaan.

Kiitos, että rukoilet Israelin puolesta.

Kirjoittaja, Fredrik Ekholm on Israelin kunniakonsuli.

© James Luigi

Formuloista lisäpotkua nuorisotyöhön

Kimmo Janas

Kerroimme Tosimies 4/2023 -numerossa, kuinka Lohjan Asemakirkon puheenjohtaja Raimo Peräkylän sydäntä lähellä olevaa vapaaehtoisvoimin toteutettua karting-harrastusta on seurakunnan nuorisotyössä harjoitettu runsaat yhdeksän vuotta. Ensimmäiset karting-autot Peräkylä kertoo hankkineensa yli nelisenkymmentä vuotta sitten.

Seurakunnan nuorisotyön yhteydessä nuoret ovat ajelleet eri karting-radoilla Hangossa ja Nummelassa sekä mm. jäällä Lohjalla. Yläasteikäisille ja sitä van-

► Peräkylän verstaalla Raimo Peräkylä (vas.) ja päämekaanikko Matti Sholström viimeistelevät toista Formula Fordia radalle.

hemmille tarkoitettu Lohjan Nuorisotyön Moottoripaja puolestaan tarjoaa nuorille paikan toteuttaa omaa harrastustaan. Siellä korjataan ja rakennetaan ralliautoja ja mopoja ym. erilaista tekemistä.

– Moottoripajalla on myös kaksi koppiautoa, joilla on ajettu mm. Tammisaassa ja Joensuussa, lisää Peräkylä. – Ja mikä mukavaa, harrastajaporukka ei ole pelkkiä poikia, vaan joukossa on myös monia tyttöjä.

– Yksi keino syrjäytymisen eh-

käisyssä on mielekäs tekeminen. Jos on hyvä porukka, se rajoittaa monesti huonoille teille lähtemistä, Raimo Peräkylä toreea ja muistuttaa, että ihminen on arvokkain kaiken keskellä, karting- ja koppi-autot yms. ovat vain rekvisiittaa. – Kun nuoret voivat huonosta, mielestäni meidän vanhempien on otettava vastuu asioista ja tehtävä muutakin kuin vain puhua. Kun puhutaan miljoonissa liikkuvista mielenterveyskuluista, kannattaisi Peräkylän mielestä satsata ennakoivi-

vaan toimintaan huomattavasti tehokkaammin.

Toiminta monipuolistuu

Somerolle oli joku vuosi sitten muuttanut adventtiseurakuntaan kuuluva pariskunta Yhdysvalloista asuttuaan siellä kolmisenkymmentä vuotta. Mies oli harrastanut nuorisotyötä USA:ssa ja kerännyt vuosien varrella varsin mittavan kokoelman vanhoja urheiluautoja, lentokoneen, purjevereen ja kaksi Formula Fordia.

© Kimmo Janas

© James Luigi

Syksyllä 2023 mies kuoli ja jätti jälkeensä kokoelmansa. Pariskunnalla ei ollut lapsia, joten yksin jääneelle vaimolle tuli ongelma tavaramallisuuden keskellä. Hän oli kuullut Lohjalla karting-autoja harrastavasta Peräkylästä ja otti puolitoista vuotta sitten yhteyttä Lohjan kaupunkiin tarjotakseen formuloita käyttöön.

– Karting-autoilla oli jo kertynyt kokemusta seurakunnan nuorisotyöstä vuosien varrella, joten ajatelimme, että kyllähän ne formulat sopisivat tähän moottoripajatoimintaan ja nuorisotyöhön varsin hyvin, muistelee Raimo Peräkylä. – Johto-

ajatus oli vuokrata formuloita, ja saada sitä kautta varoja nuorisotyöhön. Viime keväänä maamme 40 moottoripajalla oli yhteiset kisat Tammisaassa. Nuoret olivat rakentaneet koppiautoja, joilla eri moottoripajat kisasivat keskenään rallicross-radalla. Formuloilla puolestaan on tarkoitus ajaa Vantaan Vauhtikeskuksen radalla. Vauhtikeskuksessa yritykset voivat järjestää henkilökunnalleen ja asiakkailleen ajopäiviä yms. Kun formuloita tullaan vuokraamaan, on aluksi suunniteltu annettavaksi noin puolen tunnin perehdyttämiso-

sio, että rattiin hyppäävä ymmärtää auton tekniikan ym.

Nostalgia kiehtoo

– Somerolta hankitut autot ovat Formula Ford 1600 -autoja. Moottorit on viritetty tehtaalla, ja niissä on 120 hevosvoimaa. Eli tehoa löytyy, kos-

ka itse auto painaa vain alle 500 kg, huippunopeus on tuollaiset 200-200 km/h, selvittää formula-projektin päämekaanikko Matti Sholström ja naurahtaa: – Sitä me emme ole Raimon kanssa vielä päässeet kokeilemaan.

Nämä kaksi Formula Fordia ovat hänen tietonsa mukaan seisonet viimeiset 12 vuotta, ettei kukaan ole käynnistänyt niitä.

Perusteellisen puhdistuksen ja huollon jälkeen autot ovat nyt ajokunnossa.

Suomessa Formula Ford-sarjaa on ajettu vuodesta 1980 alkaen, jolloin ensimmäinen kilpailu oli Turun

Artukaisissa yhteislähtönä Formula V:n kanssa. Huippuvuosien jälkeen alkanut suosion hiipuminen huipentui vuonna 2019, jolloin sarjaan ilmoittautui enää ainoastaan yksi kuljettaja. Nykyään Formula Fordeilla ajetaan Historic-luokassa.

– Olen kuullut huhun, että näitä autoja olisi Suomessa parikymmentä, mutta niillä ei oikeastaan enää ajeta aktiivisesti. Kuulemma Anssi Kelallakin olisi tallissaan tällainen formula, Raimo Peräkylä kertoo.

Hän kertoo saaneensa innostusta palautetta, kun on kertonut tallinsa uutuuksista eri tapahtumissa ja autoliikkeissä.

Faktaa Formula Fordista

Formula Ford on kilpa-autoilun luokka, jossa kilpaillaan avorenkaisilla autoilla. Autot ovat yksipaikkaisia kilpa-autoja. Rungon valmistajan saa valita vapaasti, mutta moottorin toimittaa Ford. Siivet ja muut ilmanohjaimet eivät ole sallittuja. Auton tulee painaa vähintään 450 kiloa ilman kuljettajaa ja 525 kiloa kuljettajan kanssa. Vuodesta 1995 on käytetty kuivan kelin renkaita. Yhden kilpailun aikana saa käyttää yhden sarjan (4 kpl) kuivan kelin renkaita, mutta sadekelin renkaita saa käyttää vapaasti.

Formula Ford on ollut onnahduslauta ylempiin formulaluokkiin, kuten Formula 1 -luokkaan. Moni Formula 1 -maailmanmestari on tehnyt läpimurtonsa Formula Fordissa, kuten esimerkiksi Ayrton Senna, Nigel Mansell, Mika Häkkinen ja Michael Schumacher.

Formula Ford -luokka syntyi 1960-luvulla täyttämään kuilua kartingin ja kalliimpien formulasarjojen välillä. Ford Motor Company otti vastuun sarjan rakentamiseen ja järjesti myös kilpailut. Alkuperäinen luokka oli Formula Ford 1600, jossa käytettiin 1600 cc:n Kent-moottoreita. Vuonna 1994 siirryttiin Formula Ford 1800 -luokkaan, jossa ajetaan 1800 cc:n ja 16 venttiilin Ford Zetec -moottoreilla. Vuonna 2006 käyttöön tuli 1600 cc:n Duratec-moottori.

▲ Lohjan nuorisotyötä tuetaan kahdella Formula Fordilla.

– Nostalgia kiehtoo selvästi.

Johdatuksessa eteenpäin

Peräkylä myöntää, ettei hänellä itsellään ole minkäänlaista kilpailukokemusta.

– Kun omat pojat olivat pieniä, seurakunnalla oli pari karting-autoa. Ne olivat aika kehoja, emmekä oikeastaan osanneet korjatakaan niitä. Mutta työni puolesta olen joutunut ajamaan noin 4 miljoonaa kilometriä, joten määrätynlainen takapuolituntuma on tullut autolla ajamiseen. Eli osaan ennakoida mutkat ja nopeudet. Nyt kun ollaan harrastettu kartingia vähän enemmän, siinä on tullut tavallaan se viimeinen silaus, eli osaa jarruttaa sopivassa kohtaa ja painaa taas kaasua vähän etukäteen, että pääsee mutkasta ulos, hän kuvailee.

– Voin kertoa, että radalla monet nuoremmat kuskit ovat joutuneet nöyryttämään Raimon esitellessä taitojaan, Sholström hymähtää.

Entäpä mitä seuraavaksi? Raimo Peräkylä kertoo törmänneensä elämässään johdatukseen niin monta kertaa, että hän uskoo kartingin ja formuloiden jälkeen tulevan varmaan jälleen uusia ajatuksia toteutettavaksi. Paikoilleen ei ole suinkaan tarkoitus jymähtää.

Tosimies lukee

ROHKEAA JULISTUSTA

Bioprosessiteknikaan emeritusprofessori Matti Leisola tunnetaan julkisuudessa erityisesti toisinajattelijana, joka kyseenalaistaa evoluution uskottavuuden tieteellisenä teoriana.

Uutuuskirja ”Emme hävenneet evankeliumia” vie lukijan mielenkiintoiselle matkalle Matti ja Marja Leisolan yhteiselle taipaleelle, jonka he ovat kulkeneet Jeesuksen opetuslapsina ja kuten kirjassa mainitaan, ”Jumalan hyvän käden alla”.

Jumala on käyttänyt heitä herättelemään niin sukulaisia, naapureita, ystäviä kuin tuntemattomiakin 1969-1970-lukujen vaiheessa ja Otaniemen korkeakouluympyröissä 1970-luvulla. Jatko-opintojen jälkeen Matti Leisola työskenteli seitsmän vuotta Sveitsin teknillisessä korkeakoulussa, ja toimittuaan sen jälkeen yhdeksän vuotta Cultor Oy:n tutkimusjohtajana, tie vei takaisin Otaniemen viideksitoista vuodeksi bioprosessiteknikan professoriksi, osaston johtajaksi ja dekaaniksi.

Olivatpa sitten kyseessä opiskelijat, väitöskirjaansa kasaavat tutkijat tai tiedeyhteisön kollegat, Leisola ei ole piilottanut kynttiläänsä vakan alle, vaan on kertonut heille uskoaan. Palaute on ollut vaihtelevaa, Kemia-lehden päätoimittajan sanoin jotkut rehtorit ovat peruneet hänen luentojaan, kollegat kampittaneet hänen uraansa, piispat valittaneet

Matti Leisola
Emme hävenneet evankeliumia
Luominen ry, 2025

hänen häiritsevän kirkkoa jne. Nämä ns. vastoinikäymiset eivät ole kuitenkaan hidastaneet Leisolan pariskunnan vauhtia, vaan he ovat pitäneet lukemattomia raamattupiirejä niin Suomessa kuin ulkomaillakin ja johdattaneet lukuisia ihmisiä Kristuksen luo.

Matti Leisola käy kirjassaan läpi eri tilanteissa kohtaamiaan henkilöitä sekä kertoo hänelle tärkeitä oppisistä ja rinnalla kulkijoista.

Evangeliointityön kannalta nousee varmasti tärkeimmäksi kontaktiksi Navigaattorit-järjestön lähettämä kanadalainen Paul Lappala, joka muutti vaimonsa kanssa Suomeen vuonna 1969 viideksi vuodeksi. Lappalan tavoite oli voittaa 18-25-vuotiaita ihmisiä Kristukselle ja opettaa heitä. Tähän työhön hän alkoi kouluttaa Leisolan kanssa mm. myöhemmin Namikassa pitkän päivätyön tehnyttä Kari Törmää.

Toinen tärkeä vaikuttaja vuodesta 2012 eläkkeellä olleelle Leisolalle on ollut filosofi ja teologi Francis Schaeffer, joka on kirjoissaan avan- nut modernin teologian ongelmia ja erilaisia kristillisiä harhaoppeja, jotka kääntävät huomion pois Raamatun Jeesuksesta kokemuksiin.

Hengelliseksi konsultikseen Leisola kutsuu teologian tohtori Roland Tolsdorfia, johon Leisolat tutustuivat Sveitsissä asuessaan. Matti Leisola toteaa ystävästään: ”Kaikista Sveitsissä kohtaamistamme ihmisistä oli Rolandin tapaaminen meille kaikkein merkittävin. Jeesus on antanut hänelle erityisen lahjan ymmärtää Raamatun tekstejä, kyvyn kertoa evankeliumi ja nähdä mahdolliset ongelmat jo idussaan”.

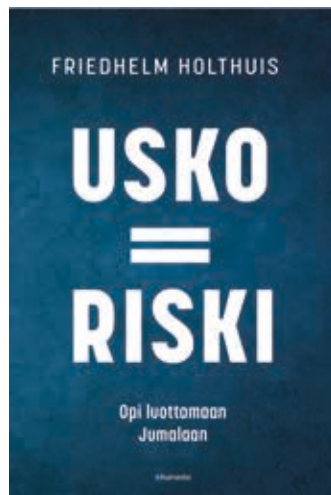
Erityiset kiitokset Leisola antaa myös kolme tohtorintutkintoa suorittaneelle professori Arthur Wilder-Smithille monivuotisesta ystäväydestä.

Leisola kertoo kirjassaan toivoneensa keskustelua esimerkiksi Esko Valtaojan kanssa siinä kuitenkaan onnistumatta. Valtaoja kuuluu sanoneen Leisolaan surkuhupaisaksi...

Matti Leisolan kirja antaa uskoa monille meille matalan profiilin uskovaistilalle, joka avata arvo- maailmaamme niin työpaikalla kuin

naapurienkin keskuudessa. Kirjasta selviää, kuinka evankeliumin esillä pitäminen voi muuttaa kohtamme ihmisten elämää.

Kimmo Janas

Friedhelm Holthuis
Usko = Riski Opi luottamaan Jumalaan
Aikamedia, 2024

MIELIKUVITUS ON VOIMAKAS TYÖKALU

Credo- kirkkoa Saksassa johtava Holthuis luo aivan uudenlaista näkökulmaa lähimmäisten saavuttamiseen evankeliumin sanomalla. Holthuis on tällä hetkellä myös Saksan helluntailiikkeen johtaja. Yksi Credo seurakunta sijaitsee Suomessa tarkemmin Vantaalla.

Kirjassa viljellään uskontäyteisiä lauseita ja esitellään uskon sankareita sekä vanhan että uuden testamentin puolelta. Joosua ja Jerikon muurit – Nooa ja arkki Pietari ja kauniin portin parantumisihme jne.

Kirjoittaja tuo myös esille, kuinka useat työtehtävät, joihin henkilöitä valittiin esim. Gideon-Moses-Nehemia valittiin tehtävään, mihin heillä ei pitänyt olla juurikaan edellytyksiä. Luvussa 5 todetaan: Luota vaan vaikka se ei olisi järkeenkäypää. Smith Wigglesworthin todetaan sanoneen: Jos Jumala ei liikuta minua minä liikutan Jumalaa. Kirjassa Holthuis toteaa myös, kuinka meidän mielikuvituksemme on voimakas työkalu.

Sören Kierkegaardin todetaan sanoneen: Vertailu on onnellisuuden

loppu ja tyytymättömyyden alku- ja että se, joka vertailee, on jo hävinnyt. Luvussa hengelliset hirviöt pureudutaan Gal 5: 16-21 Lihan teot/Hengen hedelmät -asetelmaan.

Luvussa 11 kehoitetaan meitä uskovaisia tyytymään Herran aasina kantamaan Mestariamme erilaisiin ympäristöihin ja todetaan, kuinka Jumalan Valtakunnan valuutta sisältyy Raamatun sanaan: Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.

Samuel Saresvirta

ÄLÄ ANNA PERIKSI

Yksi maailman arvostetuimpia urheilukirurgeja, professori Sakari Orava on leikannut niin valtiopäämiehiä kuin huippu-urheilijoita mutta myös tavallisia potilaita.

50 työvuotensa aikana Sakari Oravalle kertyi leikkauksia arviolta 25 000, joista urheilijoita noin 10 000.

Ulkomaisten huippu-urheilijoiden lista onkin merkittävä; on David Beckhamista Chelsea Pierluigi Casiraghiin, AC Milanin Giacomo Bonaventuraan ja FC Juventuksen Didier Deschampsiin.

Muista merkkihenkilöistä voi mainita Dubain sheikin, Bahrainin prinssin ja Serbian presidentin.

Suomalaisista potilaista yksi on YLEN urheilutoimittaja Timo Uusitalo, joka kertoo Oravan pelastaneen hänen jalkansa amputoimiselta.

Tarja Lappalainen
Urheilukirurgi Sakari Orava
– Älä anna periksi
Perussanoma, 2025

Tosimies lukee

Tarja Lappalaisen kirjoittamassa kirjassa ”Urheilukirurgi Sakari Orava – Älä anna periksi” Orava kertoo otteita elämänsä varrelta, ja kuinka hän näkee kaikessa Taivaan Isän käden jäljen ja johdatuksen.

Nuorena Orava oli kova urheilmaan ja pelasi mm. jalkapalloa Kokolan Pallo-Veikkojen junioreissa. Vuonna 1962 hän voitti 17-vuotiaana nyrkkeilyn nuorten SM-kultaa 54-kiloisten sarjassa. Oma urheilutausta on Oravan arvion mukaan varmasti helpottanut ymmärtämään urheilijan mielenlaatua ja elämää.

Sakari Oravan vanhemmat olivat uskovaisia, ja perheen lapset kävivät kirkossa ja erilaisissa hengellisissä tilaisuuksissa vanhempiansa kanssa. Johannes ja Hertta Orava olivat jopa toivoneet pojastaan pappia. Uskoon Orava kertoo tulleen vuonna 1979 Kokolan evankelisluterilaisen kirkon Sanan ja rukouksen illassa.

Hän kertoo tajunneensa Jumalan rakastavan meitä ehtymättömällä rakkaudella ja haluavan kaikessa parastamme.

Sakari Oravan ura ei ole ollut helppoa, ja siihen on sisältynyt tilanteita, joissa joku toinen olisi jo viheltänyt pelin poikki. Hän toteaa: ”En kuitenkaan antanut periksi. Sain viisautta ja voimaa Taivaan Isältä”.

Oravan viesti meille kaikille onkin, että kenenkään ei tarvitse jäädä yksin, sillä apu löytyy läheltä. ”Oli sinun tilanteesi mikä hyvänsä, käänny Jumalan puoleen ja pyydä Häneltä apua. Hän auttaa sinua. Niin minäkin tein ja sain avun”.

30-sivuinen kirja on helposti luettavaa, mutta sitäkin innostavampaa tekstiä opastukseksi meille kaikille uskoville.

Kimmo Janas

MATKA HENGELLISYYDESTÄ MAAGISEEN REALISMIIN

Sami Marten romaani vie lukijan painajaismaailmalle matkalle, jossa Johannes-papin uhkaavat ilmestykset raottavat verhoa tuonpuoleiseen ja sekoittavat unen ja valheen maailmat.

Pastori Johannes Corneliuksen

aika on loppumassa. Takana on avioero ja nyt hän ajautuu painajaismaiseen tapahtumakierteeseen, jossa lopullinen yhteenlöyry näyttäisi väistämättömältä. Työuupumus ja keski-ikä kriisi selittävät osaltaan papin henkistä tilaa, ja työterveyslääkäri toteaa hänen kärsivän masennuksesta ja stressin aiheuttamista paniikkikohtauksista. Mutta hänen uhkaavissa näyissään on paljon selittämättömyyttä. Cornelius pelkääkin olevansa sekoamassa.

Pastori on väsyneenä antanut haastattelun esitelmää laativille koulupojille, eikä lopputulos ole tietenkään kirkkoherraa miellyttävä. Johannes Cornelius on Raamattua siteeraten antanut ymmärtää, että kaikki ei-heterosuhteet ovat luonnottomia ja syntisiä vääristymiä. No pyyhkeitähän siitä seuraa esihenkilöltä.

Onko kielletty romanssi naimisissa olevan suntio Siiri Nummilan kanssa vain houkuttava uni vai jo lihaksi tullutta ja veren tahrimaa todellisuutta? Samaan aikaan Cornelius kuitenkin haikailee myös ex-vaimonsa Monican perään.

Cornelius saa todistaa mystisen sanansaattajan, vanhan naisen, Gabriellan ilmestymisiä eri tilanteissa. Onko hän tullut vapauttamaan us-

kon miehen menneen ajan kahleista ja oppien orjuudesta, vai onko kyse unohtettujen pimeyden voimien salakavalasta kuristusotteesta?

Pastori Sami Marten jännittävä minä-muodossa kirjoitettu kirja yhdistää kauhua, hengellisyyttä ja maagista realismia, jossa unen ja valheen maailmat, näkyvä ja näkymätön todellisuus limittyvät. Vanhan kirkon seinämaalaukset kertovat oman tarinansa mysteerin luonteesta, mutta sammumattomana johtotähtenä ylmaallisten myrskyjen yössä tiukii myös voimista väkevin ja perustavin, rakkauden ikuinen valo.

Kirja on jaettu näytöksiin Aeternitas (iankaikkisuus), Diabolus (erilleen heittäjä), Symbolum (yhteen liittäjä), Descensus (sijoiltaan joutuminen), Resurrection (ylösnousemus) ja Revelatio (ilmestyminen).

Marten huomauttaa kirjan lopussa kirjan tapahtumien ja henkilöiden olevan fiktiivisiä, mutta historiallinen ympäristö ja asiakysymykset ovat todellisia. Henkimaailman kohtaamisesta ja demonologiaan liittyvistä kysymyksistä kiinnostuneille hän ehdottaa tutustumista Suomen evankelisluterilaisen kirkon pastori- en ja tietokirjailijoiden Kari Kuulan (Paholaisen biografia: pahan olemus, historia ja tulevaisuus, 2010) ja Lea

Sami Marte
Johanneksen ilmestykset
Basam Books, 2025

Kujanpään (Ettei tarvitse pelätä, 2023) teoksiin.

Kirja on varsin mukaansa tempaava, eikä pelkäästään siksi, että tapahtumapaikkana on toimituksemme lähellä sijaitseva Espoon tuomio- kirkko eli tuttua seutua. Pappismies kuljettaa tarinaa sulavalla kynällä, ja sivu toisensa jälkeen vaihtuu vauhdilla yllättävissä juonikäänneissä. Vä- lillä mielikuvitus alkaa jo hahmotella näkymiä mahdollisesta elokuvaso- vituksesta.

Kimmo Janas

Patmos

Kalastusaluksia Patmoksella.

Eero Ketola

Linja-auto puuskuttaa ylös kapeaa vuoristotietä.

Kanaemo ja sen poikaset pelästyvät haukkuvaa irtokoiraa.

Pienestä kylästä avautuu lumoavan kaunis näkymä merelle. Maisemaa kiinnostavampi on kävellä kumarassa sisälle pieneen luolaan. Luolan nimi on Ilmestyskirjaluola. Johanneksen kerrotaan saaneen tällä paikalla ilmestyksen, joka tunnetaan Raamatun viimeisenä kirjana, Ilmestyskirjana.

Saaren ympäröi kristallinkirkas vesi, kallioiset rannat, jyrkät kalliorinteet ja vihreät laaksot. Saaren luonto on hyvin kaunis. Patmoksen saaren asukkaat

► Patmosta ympäröivässä meressä on runsaasti kaloja.

Gennesaretin järveltä Egeanmeren saarelle

ovat ortodokseja. He kutsuvat Jeesuksen opetuslasta nimellä Johannes Teologi. Johannes oli Jeesuksen läheisimpiä opetuslapsia. Gennesaretin kalastajan elämä muuttui hänen kohdatessaan Jeesuksen. Johannes oli Jerusalemin seurakunnan yksi kolmesta johtajasta. Hän kirjoitti Johanneksen evankeliumin ja kolme kirjettä, jotka ovat Uudessa

testamentissa. Kirjeiden jälkeen hän kirjoitti Johanneksen ilmestyksen.

Kristittyjä vainottiin

Ilmestyskirja sijoittuu ajanjaksoon, jolloin kristityt elivät vainottuna. Ilmestyskirja kirjoitettiin joka keisari Neron vainoissa (54 – 68 jKr.) tai keisari Domitianuksen hallinnon aikana 81 – 96 jKr. Useimmat asi-

antuntijat sijoittavat kirjeen kirjoittamisen jälkimmäisen keisarin aikaan ja vuoteen 95 jKr.

Rooman hallinto julisti keisarin palvonnan pakolliseksi. Keisarilla oli arvonimi: ”Herra ja jumala”. Kristityt tunnustivat, että Jeesus on Herra eikä keisari. He joutuivat lisääntyvän vihamielisyyden kohteeksi. Useat kristityt menettivät henkensä. Il-

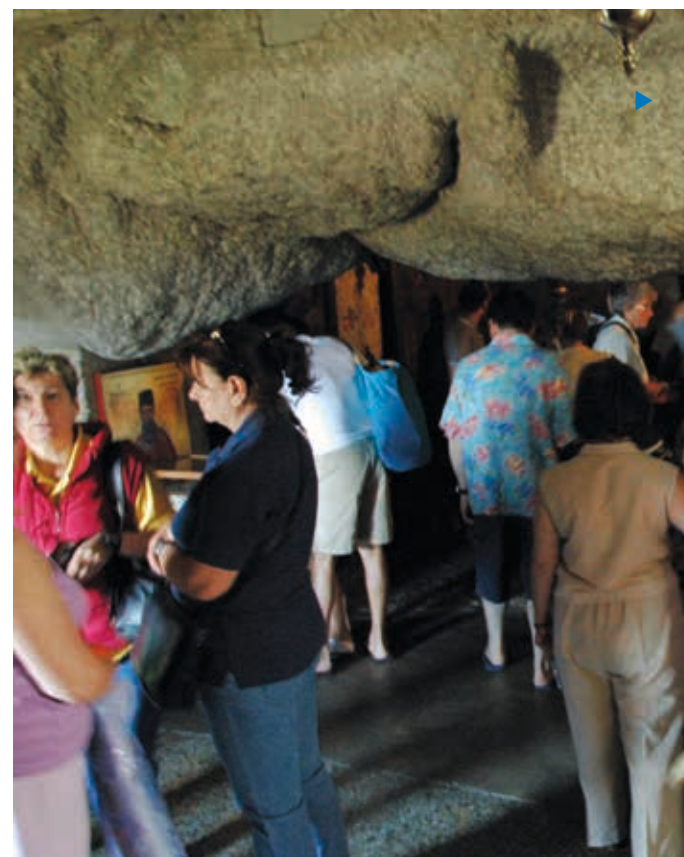

► Luola, jossa kerrotaan Johanneksen saaneen ilmestyksen, jonka hän kirjoitti muistiin.

mestyskirja mainitsee Pergamossa asuneen Antipaksen, joka menetti henkensä vainoissa.

Johannes karkotettiin Patmoksen saarelle. Mahdollisesti hän joutui pakkotyöhön saaren kivilouhoksella. Syynä oli hänen aktiivinen toimintansa kristittynä ja merkittävänä

▼ Ilmestyskirjaluolassa riittää pyhiinvaeltajia.

ILOUUTISET

Mukana mm.
Timo Soini ja Tapio Puolimatka
LUE: www.ilouutiset.fi

Keren Kajemet Finlandin (KKF) ajankohtainen projekti – ”Huippuosajien Talo”, Nof Hagalilissa, Ylä-Nazaretissa

Projektin tavoitteena on suoda Israelin syrjäseutujen nuorille samat mahdollisuudet tulevaisuuteen kuin suurissa asutuskeskuksissa asuville.

Huippuosajien Talot ovat koulutuskeskuksia, jossa nuoret voivat kokoontua koulupäivien jälkeen. Loistavat puitteet sekä ammattiohjaajat tukevat nuoria heidän opinnoissaan.

Nuorilla on mahdollisuus kehittää kykyjään ja toteuttaa itseään uudella tavalla.

Huippuosajien Talot tukevat myös nuorten sosiaalisia kanssakäymisen taitoja, mikä edistää hyvinvointia ja näin olen vaikuttaa merkittävästi koko yhteisöön. **Kiitos tuestasi!**

Lisätietoa: www.kkl.fi/2020/05/uusi-projekti-alkaa-tule-mukaan
Pankki: NORDEA FI83 1023 3000 2472 42 – Viitenumero: 20255
Poliisihallituksen 27.4.2020 myöntämä rahankeräyslupa RA/2020/481

Hietalahti ja Pojat Oy

BETONIELEMENTIT

► henkilönä Efeson seurakunnassa. Johannes kirjoitti Patmoksella seitsemälle Vähän-Aasian seurakunnalle. Hän oli Patmoksella todennäköisesti

kaksi vuotta.

Poissa seurakunnasta

Herran päivä tarkoitti usein sunnun-

taita, jolloin Jeesus nousi kuolleista. Seurakunnat kokoontuivat silloin. Johannes ei voinut olla Efesosssa kokoontuvan seurakunnan keskel-

▲ Patmoksen kapeita katuja.

▼ Vanha kirkko Patmos saarella.

lä. Ilmestyskirjan juuret ovat Vanhassa Testamentissa. Sieltä löytyy avaimet Ilmestyskirjan symbolien avaamiseksi.

”Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen lähettämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle, joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähnyt. Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on, sillä aika on lähellä! ”Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikään kuin pasuunan äänen, joka sanoi: Kirjoita kirjaan, mitä näet ja lähetä seitsemälle seurakunnalle”. (Ilmestyskirja 1: 1 - 3, 10)

Patmos

Patmos on Kreikalle kuuluva saari, joka sijaitsee Dodecanesen saariryhmässä, itäisellä Egeanmerellä. Se on yksi saariryhmän kahdestatoista pää-

◀ Johannes oli pakisiirtolaisuudessa Patmoksella.

saaresta. Saaren pinta-ala on noin 40 km² ja siellä on noin 3000 asukasta.

Saaren tunnetuimpia nähtävyyksiä ovat Ilmestyskirjaluola. Siellä Johanneksen mainitaan eläneen karkotuksensa aikana ja saaneen ilmestyksensä.

Johannes Teologin luostari sijaitsee lähellä luolaa. Luostari ja luola muodostavat yhdessä Chóran kylän kanssa Unescon maailmanperintökohteen.

Kookkaimmat vuoret ovat saaren eteläosassa. Saaren korkein kohta on Profitis Ilías, korkeus on 269 metriä merenpinnasta, ja toinen korkea kohta Chóran vuori, 170 metriä merenpinnasta. Tärkein satama on Skálanlahti.

Elävä usko – kuollut usko

Jaakob haastaa kirjeensä lukijoita toteamalla: ”Näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teostani näytän sinulle uskon.” Ja samaisessa jaejaksossa painottaa, että ”niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut”. Toisin sanoen, jos on olemassa kuollutta uskoa ilman tekoja, on olemassa elävää uskoa, joka ilmentyy tekoina. Abrahamista – uskon isästä – Jaakob kirjoittaa: ”Sinä näet, että usko

vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teosta usko tuli täydelliseksi”.

Raamatun ilmoituksen perusteella ymmärrän, että meillä tulisi olla uskoa kolmella sektorilla. Ensinnäkin sydämessä, toisekseen suussa ja kolmanneksen sen tulisi tulla ilmi tekoina, siis ojentautumisena uskomme mukaisesti. Jeesus nimittäin opetti Pietaria näin: ”Jos joku sanoisi tälle vuorelle: ’Koboa ja heittäydä mereen’, eikä epäilisi sydämessään,

vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi.” Samassa linjassa on apostoli Paavalin opetus sydämen uskosta ja sen mukaisesta suun tunnustuksesta sekä heprealaiskirjeen kirjoittaja, joka totesi uskon olevan ojentautumista sen mukaan, mikä ei näy.

Jokainen meistä toimii, kuten uskoo. On vaikea väittää omistavansa aitoa elävää uskoa, mikäli teot huutavat toista. Elävän uskon todellisuus

on ihmeellistä ja varsin tavoiteltavaa. Jeesus sanoi: ”Kaikki, mitä te rukoulette ja anotte, uskokaasaaenne, niin se on teille tuleva.” Ei siis ”uskokaasaaenne”, vaan ”uskokaasaaenne”. Usko on näkymättömien asioiden todistus.

Mark 11; Room 10; Hepr 11; Jaak 2

TOSIMIES
TESTAA

Dacia alkoi isotella...

Kimmo Janas

Romanialainen Dacia on pärjännyt kilpailussa asiakkaiden sieluista niin Sandero kuin Duster -malleillaan ja on nyt se on astunut aivan uudelle reviirille, Euroopan suosituimpaan segmenttiin eli C-SUV -segmenttiin upoudella Dacia Bigsterillä.

Bigster on kaikkien aikojen suurin ja tilavin Dacia. Se on pikkuveli-Dusteria peräti 23 cm pidempi, mittaa 4,57 metriä, leveyttä 1,81 metriä ja korkeutta 1,71 metriä. Perusrakenteena on CMF-B, joka on Dacian strategian ydin.

Tämä meillä koeajossa oleva Bigster hybrid 155 on Renault Groupin ensimmäinen auto, joka sisältää täysin uuden 156-hevosvoimaisen voimalinjan yhdistettynä automaattivaihteistoon. Kevythybridiversioina on valittavissa TCe 140 ja nelivetoinen TCe 130. Ensimmäinen mainitussa 140-hevosvoimainen voimalinja yhdistää uuden sukupolven 1,2-litraisen 3-sylinterisen

▲ ► Dacia Bigster Hybrid 155 4x2 Journey on vaikuttavan oloinen katumaasturi, joka ei pelästy 22 sentin maavarallaan huonompiakaan tieosuksia.

turboahdetun bensiinimoottorin ja 48V kevythybridijärjestelmän. Nelivetoinen 130-hevosvoimainen versio puolestaan yhdistää 6-vaihteisen manuaalivaihteiston ja 48V kevythybridijärjestelmän.

Varusteita riittää

Siinä missä Daciat olivat takavuosina varsin riisuttuja autoja, Bigster kilpailee vakiovarusteillaan jo isompien automerkkien kanssa. Kuljettajaa avustavia järjestelmiä, kuten aktiivisen hätäjarrutus, liikennemerkkien

tunnistus ylinopeusvaroituksella, peruutustutka, kaistanvaihtovarointin, kaista-avustin ja hätäpuhelujärjestelmä.

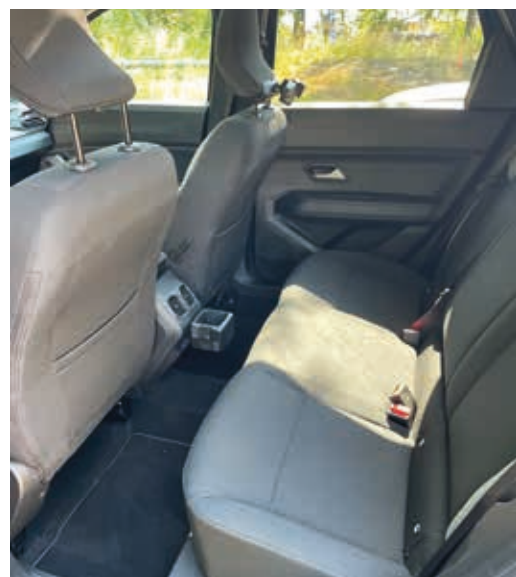
Meillä koeajetussa mallissa (Journey) on 10-tuumainen digitaalinen

mittaristo ja samankokoinen Media Nav Live -multimediajärjestelmä 3D Sound by Arkamys -äänentoistolla. Navigaatiojärjestelmä päivittyy yllättävän hitaasti, mutta tietenkin voi halutessaan käyttää Google Maps

▼ Kuskien penkissä on sähköinen korkeuden säätö ja selkänojan kallistus, mutta manuaalinen etäisyyden ja ristiseläntuen säätö.

▼ Takana istuu ryhdikkäästi, joskin keskikonsolin taakse päin kallistuminen haittaa keskellä istumista.

▲ Bigster hybrid 155 sisältää täysin uuden 156 -hevosvoimaisen voimalinjan yhdistettynä automaattivaihteistoon.

▲ Tavaratilaa on tässä hybridiversiossa 546 litraa, kevythybrideissä puolestaan tilaa löytyy 550-614 litraa.

▲ Tavaratilan välipohjan alla on tilapäiskäyttöön tarkoitettu varapyörä, jonka varastoon jättämällä saa lisää tilaa taakse.

-sovellusta kännykstäään peilamalla.

Lisäksi löytyy mukautuva vakionopeudensäädin sekä viilennettävä säilytystila etupenkkien välisessä kyynärnojassa. Sähköinen takaluuku ja osittain avattava 1,2 -metrin panoraaamalasikatto tuovat oman lisänsä hybridimalliin. Ja vielä sähköinen takaluuku, tosi mukavaa.

Suomen mallistossa vakiona ovat lisäksi lämmitettävä ohjauspyörä, tuulilasi sekä etuistuimet.

Kaiken kaikkiaan Dacian perusajatus toteutuu edelleenkin, se tarjoaa rahalle enemmän vastinetta kuin mikään muu automerkki.

▲ Osittain avautuva panoraaamalasikatto on mukava lisä varsinkin kesäkeleillä.

Hiljaista menoa

Ensimmäinen asia, jonka huomaa liikkeelle lähtiessä, on Bigsterin hiljainen ääni. Tietenkin, kun lähdetään pahtamaan moottoritiellä, bensiinimoottorin ääni kovenee selvästi. Dacia on panostanut Bigsterissä akustiikkaan äänieristyksellä pyöränkaarissa ja moottorin ympärillä, 3,85 mm paksuisilla etusivulaseilla sekä akustisella tuulilasilla.

Bigster on sisältä todella tilava. Takanakin pystyy hyvin istumaan, vaikka edessä istuisi pitkäkoisempi matkustaja. Keskikonsolin taakse päin kallistettu pääty rajoittaa kes-

kipaikan jalkatila, mutta kaksi aikuista istuu takana varsin mukavasti. Täyshybridia on helppo ajaa ja potkua tuntuu riittävän, vaikka autossa olisi kuormaakin – tonnin painoinen perävaununkin tulee kilpistää perässä.

Pehmeähkö alusta ylittää pyöreät töyssyt nästisti, mutta terävät reunat tressää tuntuvat takalastissa ikävästi.

Tämä täyshybridimalli on etuvetoinen, sillä valitettavasti neliveto löytyy ainoastaan kevythybridistä.

Valmistaja lupaa keskikulutukseksi 4,6 l/100 km, mutta meillä viikon

koeajon jälkeen keskimääräinen kulutus liikkui vajaassa 6 litrassa.

Mielenkiitoinen piirre Bigsterissä on, että ovien lukkiutuessa auto ikään kuin ”huokaisee” asettuessaan levolle.

Bigster-malliston hinnat alkavat hieman yli 28 000 eurosta, ja tämä meillä koeajettava versio maksaa 37 490,83 euroa.

Mitenkäs se kuuluisa tanssinopettaja sanoikaan: ”Ei paha.”

Uskallankin väittää, että Dacia Bigster on todella hintansa väärti!

▲ Ilmastoinnin säätimet ovat onneksi vielä perinteisiä painikkeita.

▲ My Safety -katkaisimella (vasemmassa reunassa) saa kaksoispainalluksella kytkettyä pois päältä valitut järjestelmät, kuten esimerkiksi ylinopeusvaroituksen.

▼ Auton mukana tulee jo Dusterista tuttuja YouClip-kiinnityspisteitä niin kännykän, tabletin kuin mukinkin säilyttämiseen.

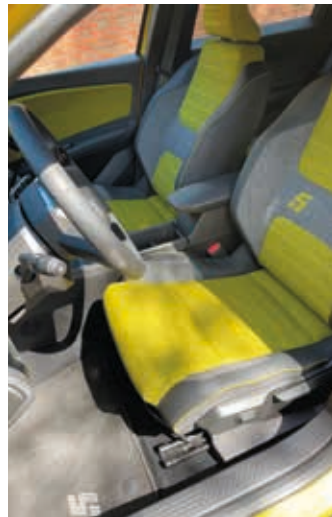

Iloisen pirteä Renault 5

Näitä retromalleja tupsahtelee markkinoille aina silloin tällöin. Turhan usein ne ovat hieman väkisin runnottu siihen repromuottiin, mutta Renaultin muotoilijat ovat onnistuneet tehtävässään kerrassaan hyvin. Vaikka vaikutteita on haettu takavuosilta, retrofuturistinen lopputulos ei suinkaan ole vanhanaikainen vaan moderni kokonaisuus. Korin päälinjat ovat peräisin alkuperäisestä Renault %:stä, ja lokasuojien levytykset sekä monet yksityiskohdat – asennetta unohtamatta – ovat puolestaan perua Renault 5 Turbosta.

Poikkeuksellista on myös auton kehittämisvauhti vain kolmessa vuodessa. Renault Groupin pääjohtaja Luca de Meo on todennut, että uusi Renault 5 on sydän taistelussa

▼ Etupenkit ovat mukavan sporttihen- kiset ja antavat hyvän sivutuen.

Kimmo Janas

Harvoin on koeajossa ollut yhtä hauskaa kuin uudella Renault 5 E-Tech electricillä huristellessa.

Yksi syy oli varmaan pirtsakka keltainen väri, mutta muutenkin auto oli varsin sympaattinen pakkaus.

Ja kyllähän se tietenkin hyväilee sisikuntaa, kun parkkipaikalla niin nuoret kuin ikämiehetkin pysähtyvät ihailemaan "Rellu Vitosta".

synnyttää uudelleen Euroopan autoteollisuus taistelevaan idästä ja lännestä tulevaa kilpailua vastaan.

– Tällä autolla todistamme, että tuotanto Euroopassa ja Ranskassa on mahdollista! hän painotti.

▼ Tyylikkäässä sisustuksessa on 100 % kierrätetty verhoilu keltaisilla tehosteilla.

Ketterä pyörítettävä

Akkukokoja on valittavissa 40 kWh ja tämän meidän 52 kWh. WLTP-testin mukaisesti toimintamatkaksi luvataan 411 km, joka Suomen talvessa varmaan tippuu reippaasti,

▲ Pirtsakan sympaattinen menopeli, joka kääntää katseita. 3,92-metrinen auto on vain 13 cm Cliaa lyhyempi.

kesällä matkaa taittuu helposti rapiat 300 km. Yhdistetyksi kulutukseksi luvataan 15,1 kWh/100 km, ja aika lailla mukavasti mekin pääsimme tuohon lukemaan viikon aikana.

Tielle päästyään "Vitonen" on sopivan ketterä pyörítettävä ja 150 hevosvoimaa riittää antamaan tarvittavasti kyytiä.

Runsaan puolentoista metrin raideleveys antaa oman lisänsä ajomukavuuteen. Ohjaus on tuttua ranskalaista hieman tunnotonta tyyliä,

▼ Takapenkit soveltuvat perheen nuorisolle tai pienikokoisemmille aikuisille.

▲ Monista sähköautoista poiketen Renault 5:ssä ei ole konepellin alla omaa säilytyskalkalaa.

mutta nopea kuitenkin. Huippunopeudeksi on rajoitettu 150 km/h. Pienistä sähköautoista poiketen Renault 5:llä voi vetää enintään 500 kilon perävaunua.

Ajosuunnan valitsin on nostettu ohjauspylvääseen Megane E-Tech electricin tavoin.

Renault 5 ei muuten sovi hätäiselle kuskille. Jos peruutat parkkiruudusta ja haluat lähteä eteenpäin, ajosuunnan valitsinta ei pidä lykätä liian nopeasti R:stä D:hen, vaan auton on pysähdyttävä ensin täysin – muuten herättää myötähäpeää läsnäolijoissa, kun auto hyökkääkin edelleen taaksepäin...

Pikalatauksen maksimiteho on 100 kW ja pienemmällä akulla 80 kW. Kummassakin versiossa lataus 15-80 % ottaa tuollaisen puolisen tuntia.

Houkutteleva hintaluokka

Malliston hinnat lähtevät liikkeelle 27 390 eurosta, eli auto sijoittuu var-

▼ Vitosia löytyy eri puolilta autoa muistuttamassa, mistä on kyse.

▼ Lisävarusteena autossa oli V2L adapteri virran ulosotolle, mikä on mukava lisä tämän hintaluokan autossa.

▼ Alkuperäisen Renault 5:n konepellin ilmanottoauton paikalla on latauksen tilanteesta kertova numero 5.

▲ Tavaratila ei ole suuren suuri, mutta ei ole itse autokaan. Tilaa löytyy latausjohdon ja renkaan paikkaussarjan säilytystilan (27 l) mukaan lukien 326 litraa ja jos takapenkit kaataa alas 1106 litraa.

◀ Kaksi 10-tuumaista näyttöä edustavat uusinta tekniikkaa.

◀ Kojelaudassa on synteettinen nahkaverhoilu.

sin houkuttelevaan hintaluokkaan. Tämä meillä koeajettu Renault 5 E-Tech electric 150 hv comfort range iconic cinc (olipahan pitkä litania...) kustantaa 35 735 euroa.

Suomeen tuotavissa malleissa on aina lämpöpumppu, pikalataus sekä etuistuinten lämmitykset.

▼ Ajosuunnan valitsin, suuntavilkku ja radion säätimet muodostivat varsinaisen viiksiryppään, jossa epähuomiossa sohaijee helposti väärää viipotinta.

**Joko teidän iskälle
tulee Tosimies-lehti?**

TOSIMIES
www.tosimies-lehti.fi